

Ročník 2004

SBÍRKA PŘEDPISŮ ČESKÉ REPUBLIKY

PROFIL AKTUALIZOVANÉHO ZNĚNÍ:

Titul původního předpisu:

Zákon o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních)

Citace pův. předpisu: [96/2004 Sb.](#)

Částka: 30/2004 Sb.

Datum přijetí: 4. února 2004

Rozeslána dne: 3. března 2004

Datum účinnosti: 1. dubna 2004

Změny a doplňky předpisu:

provedené	číslo	s účinností dnem	Úplne znění
zákonem	125/2005 Sb.	1. dubna 2005	
zákonem	111/2007 Sb.	vyhlášení (15.5.2007)	
zákonem	124/2008 Sb.	1. července 2008	
zákonem	189/2008 Sb.	1. července 2008	339/2008 Sb.
zákonem	227/2009 Sb.	1. července 2010	
zákonem	105/2011 Sb.	vyhlášení (22.4.2011)	
zákonem	346/2011 Sb.	vyhlášení (29.11.2011)	
zákonem	375/2011 Sb.	1. dubna 2012	
zákonem	126/2016 Sb.	1. května 2016	
zákonem	183/2017 Sb.	1. července 2017	
zákonem	201/2017 Sb.	1. září 2017	
zákonem	284/2018 Sb.	28. prosince 2018	
zákonem	176/2019 Sb.	31. července 2019	
zákonem	277/2019 Sb.	1. ledna 2022	

Text aktualizovaného znění předpisu:

(Poslední změny vyznačeny podtržením)

ZÁKON

o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně

**některých souvisejících zákonů
(zákon o nelékařských zdravotnických povoláních)**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

**PODMÍNKY ZÍSKÁVÁNÍ A UZNÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI
K VÝKONU NELÉKAŘSKÝCH ZDRAVOTNICKÝCH POVOLÁNÍ A K VÝKONU
ČINNOSTÍ SOUVISEJÍCÍCH S POSKYTOVÁNÍM ZDRAVOTNÍ PÉČE**

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje

- a) podmínky získávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče v České republice,
- b) celoživotní vzdělávání zdravotnických pracovníků a vzdělávání jiných odborných pracovníků,
- c) uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče
 1. osob, které získaly tuto způsobilost v jiném členském státě než v České republice (hlava VII),
 2. osob uvedených v hlavě VIII a
- d) volné poskytování služeb hostující osoby (hlava VII).

(2) Tento zákon se vztahuje na uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, vykonávaných fyzickou osobou, která hodlá vykonávat povolání na území České republiky jako osoba samostatně výdělečně činná nebo jako zaměstnanec anebo jako osoba usazená nebo hostující.

(3) Na vzdělávání zdravotnických pracovníků podle tohoto zákona se nevztahuje zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání^{1a)}.

(4) Tento zákon se nevztahuje na podmínky získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, které jsou upraveny zvláštním právním předpisem^{1b)}.

§ 2

Vymezení základních pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) zdravotnickým povoláním souhrn činností při poskytování zdravotní péče podle tohoto zákona, zejména ošetrovatelské péče, péče v porodní asistenci, preventivní péče, diagnostické péče, léčebné péče, léčebně rehabilitační péče, paliativní péče, lékárenské péče a klinickofarmaceutické péče, neodkladné péče, anesteziologicko-resuscitační péče, posudkové péče a dispenzární péče,
- b) zdravotnickým pracovníkem fyzická osoba, která vykonává zdravotnické povolání podle tohoto zákona,
- c) jiným odborným pracovníkem fyzická osoba provádějící činnosti, které nejsou poskytováním zdravotní péče, ale s poskytováním této péče přímo souvisejí; za činnosti, které přímo souvisejí s poskytováním zdravotní péče, se považují činnosti stanovené právními předpisy^{1c)},
- d) akreditovaným bakalářským studijním oborem bakalářský studijní program akreditovaný podle zákona o vysokých školách nebo jeho případný studijní obor; za akreditované bakalářské studijní programy se pro účely tohoto zákona považují i bakalářské studijní programy uskutečňované vysokou školou v rámci oblasti nebo oblastí vzdělávání, pro které má vysoká škola institucionální akreditaci, jakož i studijní obory, v nichž vysoké školy uskutečňovaly před 1. lednem 1999 obsahově ucelenou část vysokoškolského studia,
- e) akreditovaným magisterským studijním oborem magisterský studijní program akreditovaný podle zákona o vysokých školách nebo jeho případný studijní obor; za akreditované magisterské studijní programy se pro účely tohoto zákona považují i magisterské studijní programy uskutečňované vysokou školou v rámci oblasti nebo oblastí vzdělávání, pro které má vysoká škola institucionální akreditaci, jakož i studijní obory, v nichž vysoké školy uskutečňovaly před 1. lednem 1999 vysokoškolské studium, řádné studium nebo základní studium na vysoké škole,
- f) akreditovaným doktorským studijním oborem doktorský studijní program akreditovaný podle zákona o vysokých školách nebo jeho případný studijní obor; za akreditované doktorské studijní programy se pro účely tohoto zákona považují i doktorské studijní programy uskutečňované vysokou školou v rámci oblasti nebo oblastí vzdělávání, pro které má vysoká škola institucionální akreditaci, jakož i studijní obory, v nichž vysoké školy uskutečňovaly před 1. lednem 1999 postgraduální studium,
- g) akreditovaným zdravotnickým magisterským nebo bakalářským studijním oborem akreditovaný magisterský nebo bakalářský studijní obor podle písmene d) nebo e), k jehož uskutečňování vysoká škola získala podle zákona o vysokých školách

1. souhlasné stanovisko Ministerstva zdravotnictví (dále jen "ministerstvo"), že absolventi daného oboru uskutečňovaného na základě akreditace studijního programu budou připraveni odpovídajícím způsobem k výkonu regulovaného zdravotnického povolání, nebo
 2. povolení ministerstva na základě oprávnění vyplývajícího z institucionální akreditace, vydávané v případě, že absolventi daného oboru uskutečňovaného na základě institucionální akreditace budou připraveni odpovídajícím způsobem k výkonu regulovaného zdravotnického povolání,
- h) absolvováním střední zdravotnické školy získání úplného středního odborného vzdělání v příslušném oboru, který získal souhlasné stanovisko ministerstva,
- i) absolvováním vyšší zdravotnické školy získání vyššího odborného vzdělání v příslušném oboru, který získal souhlasné stanovisko ministerstva,
- j) indikací pověření k výkonu činnosti na základě pokynu, ordinace, objednávky nebo lékařského předpisu,
- k) pověřenou organizací
1. právnická osoba zřízená ministerstvem nebo jiná právnická osoba, kterou ministerstvo pověřilo výkonem některých činností podle tohoto zákona, nebo
 2. univerzita nebo jiná právnická osoba, se kterou ministerstvo uzavřelo veřejnoprávní smlouvu podle § 95b za účelem přenesení výkonu některých činností podle tohoto zákona,
- l) profesním sdružením profesní organizace nebo odborná společnost, která je právnickou osobou nebo organizační složkou právnické osoby a která sdružuje fyzické osoby s odbornou nebo specializovanou způsobilostí vykonávající zdravotnické povolání za účelem podpory odborné úrovně svých členů,
- m) členským státem členský stát Evropské unie, jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarská konfederace,
- n) rezidenčním místem školicí místo u poskytovatele zdravotních služeb nebo v krajské hygienické stanici, na němž je účastníkovi specializačního vzdělávání spolufinancováno specializační vzdělávání ze státního rozpočtu,
- o) rezidentem účastník specializačního vzdělávání, který se účastní specializačního vzdělávání na rezidenčním místě,
- p) univerzitou vysoká škola univerzitní^{3a)}, která uskutečňuje příslušný akreditovaný zdravotnický magisterský nebo bakalářský studijní obor.

a jiného odborného pracovníka

(1) Způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka má ten, kdo

- a) má odbornou způsobilost podle tohoto zákona, nebo jemuž byla uznána způsobilost k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu povolání jiného odborného pracovníka v souladu s ustanoveními hlavy VII nebo VIII,
- b) je zdravotně způsobilý,
- c) je bezúhonný.

(2) Zdravotnický pracovník a jiný odborný pracovník je povinen doložit zdravotní způsobilost k výkonu povolání lékařským posudkem^{3b)} vydaným na základě lékařské prohlídky. Lékařský posudek vydává registrující poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství, a není-li, jiný poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství. Seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání, obsah lékařských prohlídek a náležitosti lékařského posudku stanoví prováděcí právní předpis. Zdravotní způsobilost se zjišťuje

- a) před zahájením výkonu povolání a po přerušení výkonu povolání na dobu delší než 3 roky,
- b) v případě důvodného podezření, že došlo ke změně zdravotního stavu zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka,

1. na vyžádání správního orgánu, který vydal oprávnění k poskytování zdravotních služeb, jde-li o poskytovatele zdravotních služeb, který je oprávněn poskytovat zdravotní služby bez ustanovení odborného zástupce, nebo o odborného zástupce, je-li ustanoven,
2. na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, který podle lékařského posudku poskytovatele pracovnělékařských služeb pozbyl zdravotní způsobilost k práci, nebo
3. na vyžádání ministerstva, jde-li o zdravotnického pracovníka podle tohoto zákona. Fyzické osoby, kterým byla uznána zdravotní způsobilost podle hlavy VII, dokládají zdravotní způsobilost rozhodnutím ministerstva (§ 81) před prvním zahájením výkonu povolání. Hostující osoby dokládají zdravotní způsobilost dokladem požadovaným v členském státě původu (§ 79).

(3) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro úmyslný trestný čin spáchaný v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb, nebo se na něho hledí, jako by nebyl odsouzen⁵⁾.

(4) Doklad o bezúhonnosti

- a) se vyžaduje vždy před zahájením výkonu zdravotnického povolání zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka nebo též v jiných odůvodněných případech; v průběhu výkonu zdravotnického povolání v odůvodněných případech též na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, nebo na vyžádání správního orgánu, který zdravotnickému pracovníku nebo jinému odbornému pracovníku, který poskytuje zdravotní služby, vydal oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách,
- b) si vyžádá ministerstvo pro účely správního řízení vedeného podle tohoto zákona.

(5) Bezúhonnost se dokládá výpisem z evidence Rejstříku trestů²⁴⁾ nebo dokladem prokazujícím splnění podmínky bezúhonnosti vydaným státem, jehož je fyzická osoba občanem, a doklady vydanými státy, ve kterých se fyzická osoba zdržovala v posledních 3 letech nepřetržitě déle než 6 měsíců; výpis z evidence Rejstříku trestů a tyto doklady nesmí být starší 3 měsíců. Nevydává-li stát uvedený ve větě první výpis z evidence trestů nebo rovnocenný doklad, nebo nelze-li jej získat, předloží fyzická osoba čestné prohlášení o bezúhonnosti. Cizinec, který je nebo byl státním občanem jiného členského státu Evropské unie nebo má nebo měl adresu bydliště v jiném členském státě Evropské unie, může místo výpisu z evidence obdobné Rejstříku trestů doložit bezúhonnost výpisem z Rejstříku trestů s přílohou obsahující informace, které jsou zapsané v evidenci trestů jiného členského státu Evropské unie²⁴⁾.

(6) Fyzické osoby, kterým byla uznána bezúhonnost podle hlavy VII, dokládají bezúhonnost rozhodnutím ministerstva před prvním zahájením výkonu povolání. Hostující osoby dokládají bezúhonnost dokladem požadovaným v členském státě původu.

§ 4

Výkon povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka

(1) Za výkon povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka se považuje výkon činností stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem a zvláštním právním předpisem^{1c)}, a dále řídicí, metodická, koncepční, kontrolní, výzkumná a vzdělávací činnost v příslušném oboru nebo činnost související s poskytováním zdravotní péče, pokud je vykonávána zaměstnanci poskytovatele zdravotních služeb. Pro účely započítání výkonu povolání podle § 56 a 57 se považuje za výkon povolání

- a) zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka řídicí, metodická, koncepční, výzkumná a vzdělávací činnost v příslušném oboru vykonávaná v pracovněprávním vztahu zaměstnanci jiných než poskytovatelů zdravotních služeb,
- b) zdravotnického pracovníka výkon činností stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem zdravotnickými pracovníky s odbornou způsobilostí v příslušném oboru v

průběhu praktického vyučování v akreditovaných zdravotnických magisterských nebo bakalářských studijních oborech.

(2) Pokud tento zákon stanoví požadavky na délku výkonu zdravotnického povolání, rozumí se tím výkon povolání v rozsahu alespoň poloviny stanovené týdenní pracovní doby.⁶⁾ Pokud zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník vykonává povolání v nižším rozsahu než v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby, potřebná délka výkonu povolání se úměrně prodlužuje. Do doby výkonu povolání se započítá doba pracovní neschopnosti a doba mateřské dovolené, popřípadě doba rodičovské dovolené otce, nejvíce však v rozsahu délky mateřské dovolené; v souhrnu se však nejvýše započte 6 měsíců v kalendářním roce. Vojenská činná služba se započítává, byla-li vykonávána v příslušném povolání podle tohoto zákona. Věty první až čtvrtá se nepoužijí pro výkon zdravotnického povolání v průběhu získávání specializované způsobilosti podle § 57, pro výkon zdravotnického povolání v průběhu doškolení podle § 4a a pro prokázání doby výkonu povolání pro uznání kvalifikace na základě nabytých práv.

(3) Za výkon povolání bez přímého vedení nebo odborného dohledu (dále jen "výkon povolání bez odborného dohledu") se považuje výkon činností, ke kterým je zdravotnický pracovník způsobilý; tento zákon a prováděcí právní předpis stanoví činnosti, které zdravotnický pracovník může vykonávat bez indikace, které vykonává na základě indikace a které pod přímým vedením lékaře, zubního lékaře, farmaceuta, klinického psychologa nebo klinického logopeda. Součástí výkonu povolání bez odborného dohledu je též kontrolní činnost podle jiného právního předpisu⁷⁾.

(4) Za výkon povolání pod odborným dohledem se považuje výkon činností, ke kterým je zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník způsobilý nebo ke kterým způsobilost získává, při dosažitelnosti rady a pomoci zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu těchto činností bez odborného dohledu a v rozsahu, který tento zdravotnický pracovník určí. Odborný dohled může vykonávat také lékař, zubní lékař, farmaceut, klinický psycholog nebo klinický logoped v rozsahu své způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání; rozsah těchto činností stanoví prováděcí právní předpis^{7a)}.

(5) Za výkon povolání pod přímým vedením se považuje výkon činností, ke kterým je zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník způsobilý nebo ke kterým způsobilost získává, při stálé přítomnosti a podle pokynů zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu těchto činností bez odborného dohledu a v rozsahu, který tento zdravotnický pracovník určí. Přímé vedení může vykonávat také lékař, zubní lékař, farmaceut, klinický psycholog nebo klinický logoped v rozsahu své způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání; rozsah těchto činností stanoví prováděcí právní předpis^{7a)}.

(6) Zdravotnický pracovník, který vykonává povolání uvedené v hlavě II

- a) dílu 1, je způsobilý k výkonu povolání bez odborného dohledu v rozsahu vyplývajícím z tohoto zákona po získání odborné způsobilosti,
- b) dílu 2, je způsobilý k výkonu povolání bez odborného dohledu v rozsahu vyplývajícím z tohoto zákona po získání specializované způsobilosti, pokud není dále uvedeno jinak; prováděcí

- právní předpis stanoví činnosti, které je zdravotnický pracovník způsobilý vykonávat bez odborného dohledu již před získáním specializované způsobilosti,
- c) dílu 3, není způsobilý k výkonu povolání bez odborného dohledu.

§ 4a

Přerušení výkonu povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka

(1) Získaná odborná, specializovaná nebo zvláštní odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka a odborná způsobilost k výkonu povolání jiného odborného pracovníka zůstává přerušením výkonu povolání nedotčena.

(2) Za přerušení výkonu povolání zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka se považuje pro účely tohoto zákona i výkon povolání zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka v rozsahu nižším, než je jedna pětina stanovené týdenní pracovní doby souhrnně ze všech základních pracovněprávních vztahů, kde je druhem vykonávané práce povolání zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka.

(3) Pokud zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník přerušil výkon povolání na dobu, která za posledních 7 let činila v celkovém součtu více než 6 let, je povinen se bezodkladně po skončení přerušení výkonu povolání doškolit v rozsahu nejméně 60 pracovních dnů na pracovišti poskytovatele zdravotních služeb, poskytujícího zdravotní služby v oboru povolání zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka. Doškolení probíhá pod vedením zdravotnického pracovníka způsobilého pracovat bez odborného dohledu, který vydá o průběhu a ukončení doškolení potvrzení.

(4) Doškolení probíhá jako celodenní průprava v rozsahu odpovídajícím stanovené týdenní pracovní době⁶⁾. Doškolení může probíhat i jako rozvolněná příprava v rozsahu nejméně poloviny stanovené týdenní pracovní doby; celková délka, úroveň a kvalita nesmí být nižší než v případě celodenní průpravy.

(5) Poskytovatel zdravotních služeb, u kterého doškolení probíhá, vede pro potřeby doškolení dokumentaci o docházce.

HLAVA II

ZÍSKÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI ZDRAVOTNICKÉHO PRACOVNÍKA

Díl 1

Zdravotnický pracovník způsobilý k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu po získání odborné způsobilosti

§ 5

Odborná způsobilost k výkonu povolání všeobecné sestry

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání všeobecné sestry se získává absolvováním

- a) nejméně tříletého akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu všeobecných sester,
- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaná všeobecná sestra na vyšších zdravotnických školách,
- c) studia v oboru diplomovaná všeobecná sestra na vyšší zdravotnické škole v délce nejméně jeden rok, jde-li o zdravotnického pracovníka, který získal odbornou způsobilost k výkonu povolání praktické sestry, zdravotnického záchranáře, porodní asistentky nebo dětské sestry podle § 5a odst. 1 písm. a) nebo b), byl-li přijat do vyššího než prvního ročníku vzdělávání,
- d) vysokoškolského studia ve studijních programech a studijních oborech psychologie - péče o nemocné, pedagogika - ošetřovatelství, pedagogika - péče o nemocné, péče o nemocné nebo učitelství odborných předmětů pro střední zdravotnické školy, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději v akademickém roce 2003/2004,
- e) tříletého studia v oboru diplomovaná dětská sestra nebo diplomovaná sestra pro psychiatrii na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004,
- f) studijního oboru všeobecná sestra na střední zdravotnické škole, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004,
- g) studijního oboru zdravotní sestra, dětská sestra, sestra pro psychiatrii, sestra pro intenzivní péči, ženská sestra nebo porodní asistentka na střední zdravotnické škole, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997, nebo
- h) tříletého studia v oboru diplomovaná porodní asistentka na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004.

(2) Za výkon povolání všeobecné sestry se považuje poskytování ošetřovatelské péče. Dále se všeobecná sestra ve spolupráci s lékařem nebo zubním lékařem podílí na preventivní, léčebné, diagnostické, rehabilitační, paliativní, neodkladné nebo dispenzární péči.

§ 5a

Odborná způsobilost k výkonu povolání dětské sestry

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání dětské sestry se získává absolvováním

- a) nejméně tříletého akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu dětských sester,

- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaná dětská sestra na vyšší zdravotnické škole,
- c) studia v oboru diplomovaná dětská sestra na vyšší zdravotnické škole v délce nejméně jeden rok, jde-li o zdravotnického pracovníka, který získal odbornou způsobilost k výkonu povolání praktické sestry, všeobecné sestry, zdravotnického záchranáře nebo porodní asistentky, byl-li přijat do vyššího než prvního ročníku vzdělávání, nebo
- d) studijního oboru dětská sestra na střední zdravotnické škole, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Za výkon povolání dětské sestry se považuje poskytování ošetrovatelské péče u dětí, včetně novorozenců. Dále se dětská sestra ve spolupráci s lékařem nebo zubním lékařem podílí na preventivní, léčebné, diagnostické, rehabilitační, paliativní, neodkladné nebo dispenzární péči.

§ 6

Odborná způsobilost k výkonu povolání porodní asistentky

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání porodní asistentky se získává absolvováním

- a) nejméně tříletého akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu porodních asistentek,
- b) tříletého studia v oboru diplomovaná porodní asistentka na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004,
- c) střední zdravotnické školy v oboru ženská sestra nebo porodní asistentka, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Za výkon povolání porodní asistentky se považuje poskytování zdravotní péče v porodní asistenci, to je zajištění nezbytného dohledu, poskytování péče a rady ženám během těhotenství, při porodu a šestinedělí, pokud probíhají fyziologicky, vedení fyziologického porodu a poskytování péče o novorozence; součástí této zdravotní péče je také ošetrovatelská péče o ženu na úseku gynekologie. Dále se porodní asistentka ve spolupráci s lékařem podílí na preventivní, léčebné, diagnostické, rehabilitační, paliativní, neodkladné nebo dispenzární péči.

(3) Praktické vyučování v oboru uvedeném v odstavci 1 písm. a) musí být prováděno v akreditovaném zařízení.

§ 7

Odborná způsobilost k výkonu povolání ergoterapeuta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ergoterapeuta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu ergoterapeutů,
- b) tříletého studia v oboru diplomovaný ergoterapeut na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005,
- c) střední zdravotnické školy v oboru ergoterapeut, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1998/1999, nebo
- d) střední zdravotnické školy v oboru rehabilitační pracovník a pomaturitního specializačního studia léčba prací, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004.

(2) Za výkon povolání ergoterapeuta se považuje činnost v rámci preventivní, diagnostické nebo léčebné, rehabilitační a paliativní péče v oboru ergoterapie.

§ 8

Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického asistenta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu radiologických asistentů,
- b) tříletého studia v oboru diplomovaný radiologický asistent na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005, nebo
- c) střední zdravotnické školy v oboru radiologický laborant, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Za výkon povolání radiologického asistenta se považuje zejména provádění radiologických zobrazovacích i kvantitativních postupů, léčebné aplikace ionizujícího záření a specifické ošetrovatelské péče poskytované v souvislosti s radiologickými výkony. Radiologický asistent provádí činnosti související s radiační ochranou podle zvláštního právního předpisu⁸⁾ a ve spolupráci s lékařem se podílí na diagnostické a léčebné péči. Činnosti zvláště důležité z hlediska radiační ochrany může radiologický asistent vykonávat, pokud splňuje požadavky stanovené zvláštním právním předpisem⁸⁾.

§ 9

Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotního laboranta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotního laboranta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu zdravotních laborantů,

- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný zdravotní laborant na vyšších zdravotnických školách,
- c) akreditovaného bakalářského studijního oboru přírodovědného zaměření nebo nejméně tříletého studia v oborech přírodovědného zaměření na vyšších odborných školách a akreditovaného kvalifikačního kurzu laboratorní metody,
- d) akreditovaného bakalářského studijního oboru přírodovědného, elektrotechnického nebo matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu laboratorní metody v ochraně a podpoře veřejného zdraví nebo nejméně tříletého studia v oborech přírodovědného nebo elektrotechnického zaměření na vyšších odborných školách a akreditovaného kvalifikačního kurzu laboratorní metody v ochraně a podpoře veřejného zdraví, nebo
- e) střední zdravotnické školy v oboru zdravotní laborant, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

(2) Odbornou způsobilost k výkonu povolání zdravotního laboranta má také zdravotnický pracovník, který získal odbornou způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků podle § 26.

(3) Za výkon povolání zdravotního laboranta se považuje laboratorní činnost v rámci diagnostické péče a vyšetřování a měření složek životních a pracovních podmínek v rámci ochrany a podpory veřejného zdraví ve spolupráci s lékařem a odborným pracovníkem v laboratorních metodách.

§ 10

Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotně-sociálního pracovníka

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotně-sociálního pracovníka se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského nebo magisterského studijního oboru sociálního zaměření,
- b) studia
 1. na vyšších odborných školách v oborech nebo programech vzdělání zaměřených na sociální práci a sociální pedagogiku, sociální pedagogiku, sociální a humanitární práci, sociální práci, sociálně právní činnost, charitní a sociální činnost, nebo
 2. na vysokých školách v oborech se zaměřením na sociální práci, sociální politiku, sociální pedagogiku, sociální péči, sociální patologii, právo nebo speciální pedagogiku,

akreditovaného kvalifikačního kurzu zdravotně-sociální pracovník; podmínka absolvování akreditovaného kvalifikačního kurzu neplatí, jde-li o osobu s odbornou způsobilostí k výkonu povolání všeobecné sestry, dětské sestry, porodní asistentky nebo zdravotnického záchranáře,

- c) specializačního studia v oboru zdravotně-sociální péče po získané odborné způsobilosti všeobecné sestry podle § 5.

(2) Za výkon povolání zdravotně-sociálního pracovníka se považuje činnost v rámci preventivní, diagnostické, paliativní a rehabilitační péče v oboru zdravotně sociální péče. Dále se zdravotně-sociální pracovník podílí na ošetrovatelské péči v oblasti uspokojování sociálních potřeb pacienta.

§ 11

Odborná způsobilost k výkonu povolání optometristy

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání optometristy se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu optometristů, nebo
- b) akreditovaného bakalářského studijního oboru optometrie, pokud byl zahájen nejpozději ve školním roce 2005/2006.

(2) Za výkon povolání optometristy se považuje činnost v rámci diagnostiky a korekce očních refrakčních vad a poradenství a aplikace kontaktních čoček.

§ 12

Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoptisty

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoptisty se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu ortoptistů,
- b) studijního oboru pro přípravu všeobecných sester podle § 5 a pomaturitního specializačního studia ortoptika-pleoptika, pokud bylo studium prvního ročníku pomaturitního specializačního studia zahájeno nejpozději ve školním roce 2006/2007, nebo
- c) studijního oboru pro přípravu všeobecných sester podle § 5 a dlouhodobé přípravy v ortoptice a pleoptice, pokud bylo studium prvního ročníku pomaturitního specializačního studia zahájeno nejpozději v roce 1994.

(2) Ortoptista, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. a), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po jednom roce výkonu povolání ortoptisty. Do té doby musí

vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem ortoptisty způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu nebo lékaře se specializovanou způsobilostí v oboru oftalmologie.

(3) Za výkon povolání ortoptisty se považuje činnost v rámci preventivní, léčebné a diagnostické péče poskytované ve spolupráci s lékařem pacientům s motorickými nebo senzorickými očními poruchami, a prevence těchto poruch.

§ 13

Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta ochrany a podpory veřejného zdraví

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta ochrany a podpory veřejného zdraví se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu asistentů ochrany a podpory veřejného zdraví,
- b) studia oboru diplomovaný asistent hygienické služby na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005,
- c) akreditovaného bakalářského studijního oboru přírodovědného, elektrotechnického nebo matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu ochrana a podpora veřejného zdraví nebo nejméně tříletého studia v oborech přírodovědného nebo elektrotechnického zaměření na vyšších odborných školách a akreditovaného kvalifikačního kurzu ochrana a podpora veřejného zdraví, nebo
- d) střední zdravotnické školy v oboru asistent hygienické služby, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Za výkon povolání asistenta ochrany a podpory veřejného zdraví se považuje činnost související s výkonem státního zdravotního dozoru v rámci ochrany a podpory veřejného zdraví podle zvláštních právních předpisů⁹⁾. Za výkon povolání asistenta ochrany a podpory veřejného zdraví se nepovažuje výkon státního zdravotního dozoru⁹⁾. Dále asistent ochrany a podpory veřejného zdraví ve spolupráci s lékařem plní úkoly v oblasti prevence onemocnění a ochrany a podpory veřejného zdraví.

§ 14

Odborná způsobilost k výkonu povolání ortotika-protetika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ortotika-protetika se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu ortotiků-protetiků,

- b) střední zdravotnické školy v oboru ortopedicko-protetický technik nebo jiné střední odborné školy ortoticko-protetického zaměření, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005,
- c) rekvalifikačního kurzu akreditovaného podle zvláštního právního předpisu^{9a)} v oboru pro přípravu ortotiků-protetiků, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději do konce roku 2007.

(2) Za výkon povolání ortotika-protetika se považuje činnost v rámci léčebné a rehabilitační péče, při které ve spolupráci s lékařem navrhuje, zhotovuje, upravuje, opravuje a aplikuje individuálně zhotovované ortopedické a protetické pomůcky. Dále ortotik-protetik může ve spolupráci s lékařem upravovat sériově zhotovované ortopedické a protetické pomůcky a aplikovat je.

§ 15

Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního terapeuta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního terapeuta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu nutričních terapeutů,
- b) tříletého studia v oboru diplomovaná dietní sestra na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005,
- c) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný nutriční terapeut na vyšších zdravotnických školách, nebo
- d) střední zdravotnické školy v oboru dietní sestra, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

(2) Za výkon povolání nutričního terapeuta se považuje činnost v rámci preventivní péče na úseku klinická výživa a specifické ošetrovatelské péče zaměřené na uspokojování nutričních potřeb. Dále se nutriční terapeut ve spolupráci s lékařem podílí na léčebné a diagnostické péči v oboru klinická výživa.

§ 16

Odborná způsobilost k výkonu povolání zubního technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zubního technika se získává absolvováním

- a) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný zubní technik na vyšších zdravotnických školách, nebo

b)

střední zdravotnické školy v oboru zubní technik, zubní technik pro sluchově postižené nebo zubní laborant, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

(2) Za výkon povolání zubního technika se považuje činnost v rámci léčebné a preventivní péče, kdy na základě indikace a návrhu zubního lékaře zhotovuje, upravuje a opravuje všechny druhy stomatologických výrobků, včetně stomatologických protéz a ortodontických pomůcek.

§ 17

Odborná způsobilost k výkonu povolání dentální hygienistky

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání dentální hygienistky se získává absolvováním

a)

akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu dentálních hygienistek, nebo

b)

nejméně tříletého studia v oboru diplomovaná dentální hygienistka na vyšších zdravotnických školách nebo

c)

studijního oboru pro přípravu všeobecných sester podle § 5 a pomaturitního specializačního studia stomatologická péče, pokud bylo studium prvního ročníku pomaturitního specializačního studia zahájeno nejpozději v roce 2004.

(2) Za výkon povolání dentální hygienistky se považuje výchovná činnost v rámci zubní prevence. Dále dentální hygienistka na základě indikace zubního lékaře poskytuje preventivní péči na úseku dentální hygieny a pod odborným dohledem zubního lékaře asistuje při poskytování preventivní, léčebné a diagnostické péče na úseku zubního lékařství.

§ 18

Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického záchranáře

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického záchranáře se získává absolvováním

a)

akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu zdravotnických záchranářů,

b)

nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný zdravotnický záchranář na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2018/2019, nebo

c)

střední zdravotnické školy v oboru zdravotnický záchranář, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1998/1999.

(2) Odbornou způsobilost k výkonu povolání zdravotnického záchranáře má také zdravotnický pracovník, který získal odbornou způsobilost k výkonu povolání všeobecná sestra podle § 5 a specializovanou způsobilost v oboru sestra pro intenzivní péči a byl členem výjezdové skupiny zdravotnické záchranné služby nejméně v rozsahu alespoň poloviny týdenní pracovní doby po dobu 5 let v posledních 6 letech.

(3) Za výkon povolání zdravotnického záchranáře se považuje činnost v rámci specifické ošetrovatelské péče při poskytování přednemocniční neodkladné péče, a dále při poskytování akutní lůžkové péče intenzivní, včetně péče na urgentním příjmu. Dále se zdravotnický záchranář podílí na neodkladné, léčebné a diagnostické péči.

(4) Zdravotnický záchranář může bez odborného dohledu činnosti v rámci specifické ošetrovatelské péče při poskytování přednemocniční neodkladné péče provádět až po 1 roce výkonu povolání při poskytování akutní lůžkové péče intenzivní, včetně péče na urgentním příjmu; tato podmínka neplatí, pokud odbornou způsobilost podle odstavce 1 získal zdravotnický pracovník, který získal odbornou způsobilost k výkonu povolání řidiče vozidla zdravotnické záchranné služby podle § 35 a toto povolání vykonával v rozsahu alespoň poloviny týdenní pracovní doby nejméně po dobu 5 let v posledních 7 letech předcházejících získání odborné způsobilosti podle odstavce 1.

§ 19

Odborná způsobilost k výkonu povolání farmaceutického asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání farmaceutického asistenta se získává absolvováním

- a) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný farmaceutický asistent na vyšších zdravotnických školách, nebo
- b) střední zdravotnické školy v oboru farmaceutický laborant, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

(2) Za výkon povolání farmaceutického asistenta se považují odborné činnosti spojené zejména s přípravou, výdejem, kontrolou a uchováváním léčiv a zdravotnických prostředků.

§ 20

Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského technika se získává absolvováním

- a)

akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu biomedicínských techniků, který zabezpečuje odborné předpoklady pro získání způsobilosti k samostatné činnosti na elektrických zařízeních podle zvláštního právního předpisu^{9b)}, nebo

b)

akreditovaného bakalářského studijního oboru s elektrotechnickým zaměřením nebo nejméně tříletého studia na vyšších odborných školách v oborech elektrotechnického zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu biomedicínská technika.

(2) Odbornou způsobilost k výkonu povolání biomedicínského technika má také zdravotnický pracovník, který získal odbornou způsobilost k výkonu povolání biomedicínského inženýra podle § 27.

(3) Za výkon povolání biomedicínského technika se považuje činnost v rámci diagnostické a léčebné péče v oboru biomedicínské techniky ve spolupráci s biomedicínským inženýrem nebo lékařem.

§ 20a

zrušen zákonem č. 201/2017 Sb.

§ 21

Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického technika se získává absolvováním

a)

akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu radiologických techniků, nebo

b)

akreditovaného bakalářského studijního oboru matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu radiologická technika.

(2) Odbornou způsobilost k výkonu povolání radiologického technika má také zdravotnický pracovník, který získal odbornou způsobilost k výkonu povolání radiologického fyzika podle § 25.

(3) Za výkon povolání radiologického technika se považuje činnost související s radiační ochranou podle zvláštního právního předpisu,⁸⁾ především asistence radiologickému fyzikovi; pokud radiologický technik vykonává určené činnosti zvláště důležité z hlediska radiační ochrany, musí splňovat zvláštní požadavky stanovené zvláštním právním předpisem.⁸⁾ Dále se radiologický technik ve spolupráci s lékařem podílí na léčebné a diagnostické péči.

§ 21a

Odborná způsobilost k výkonu povolání adiktologa

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání adiktologa se získává

- a) absolvováním akreditovaného zdravotnického bakalářského studia v oboru pro přípravu adiktologů,
- b) absolvováním nejméně tříletého studia v oborech sociálního, psychologického nebo speciálně pedagogického zaměření na vyšších odborných školách nebo vysokých školách a akreditovaného kvalifikačního kurzu adiktolog, pokud byl zahájen do konce roku 2011, nebo
- c) získáním způsobilosti všeobecné sestry a akreditovaného kvalifikačního kurzu adiktolog, pokud byl zahájen do konce roku 2011.

(2) Za výkon povolání adiktologa se považuje činnost v rámci preventivní, léčebné a rehabilitační péče v oboru adiktologie, to je prevence a léčba závislosti na návykových látkách a dalších závislostí.

§ 21b

Odborná způsobilost k výkonu povolání praktické sestry

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání praktické sestry se získává absolvováním

- a) střední zdravotnické školy v oboru praktická sestra,
- b) střední zdravotnické školy v oboru zdravotnický asistent, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2018/2019,
- c) akreditovaného kvalifikačního kurzu praktická sestra po získání středního vzdělání s maturitní zkouškou a odborné způsobilosti k výkonu povolání ošetřovatele podle § 36,
- d) akreditovaného kvalifikačního kurzu zdravotnický asistent po získání středního vzdělání s maturitní zkouškou a odborné způsobilosti k výkonu povolání ošetřovatele podle § 36, pokud akreditovaný kvalifikační kurz byl zahájen do konce roku 2018, nebo
- e) 6 semestrů akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu všeobecných sester nebo 3 ročníků na vyšší odborné škole v oboru diplomovaná všeobecná sestra.

(2) Odbornou způsobilost k výkonu povolání praktická sestra má také zdravotnický pracovník, který získal odbornou způsobilost k výkonu povolání

- a) zdravotnického záchranáře podle § 18, nebo
- b) porodní asistentky podle § 6.

(3) Za výkon povolání praktické sestry se považuje poskytování ošetřovatelské péče. Dále se praktická sestra ve spolupráci s lékařem nebo zubním lékařem podílí na preventivní, léčebné,

rehabilitační, paliativní, neodkladné, diagnostické a dispenzární péči.

§ 21c

Odborná způsobilost k výkonu povolání behaviorálního analytika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání behaviorálního analytika se získává absolvováním akreditovaného magisterského studia v oblasti vzdělávání psychologie nebo neučitelská pedagogika a akreditovaného kvalifikačního kurzu behaviorální analytik.

(2) Za výkon povolání behaviorálního analytika se považuje činnost v rámci diagnostické a léčebné péče v oboru behaviorální analýzy.

§ 21d a 21e

zrušeny zákonem č. 284/2018 Sb.

Díl 2

Zdravotnický pracovník způsobilý k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu po získání odborné a specializované způsobilosti

§ 22

Odborná způsobilost k výkonu povolání psychologa ve zdravotnictví

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání psychologa ve zdravotnictví se získává absolvováním jednooborového studia akreditovaného magisterského studijního oboru psychologie navazujícího na absolvování jednooborového studia akreditovaného bakalářského studijního oboru psychologie a absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu Psycholog ve zdravotnictví, který je prováděn vysokou školou podle zvláštního právního předpisu^{9d)}. Podmínka, aby jednooborové studium akreditovaného magisterského studijního oboru psychologie navazovalo na absolvované jednooborové studium akreditovaného bakalářského studijního oboru psychologie, neplatí, pokud bylo jednooborové studium akreditovaného magisterského studijního oboru psychologie zahájeno nejpozději v akademickém roce 2020/2021.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti psycholog ve zdravotnictví pracuje u poskytovatele zdravotních služeb pod odborným dohledem psychologa ve zdravotnictví způsobilého k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu.

(3) Specializovaná způsobilost psychologa ve zdravotnictví se získává úspěšným dokončením specializačního vzdělávání v trvání 5 let atestační zkouškou.

(4) Odborná a specializovaná způsobilost k výkonu povolání psychologa ve zdravotnictví způsobilého k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu se získává absolvováním nejméně pětiletého jednooborového studia akreditovaného magisterského studijního oboru psychologie a specializačního vzdělávání v oboru klinická psychologie, pokud bylo studium v akreditovaném magisterském studijním oboru zahájeno nejpozději ve školním roce 2008/2009.

(5) Za výkon povolání psychologa ve zdravotnictví (odstavec 1) se považuje činnost v rámci preventivní, diagnostické, léčebné, neodkladné, léčebně rehabilitační a dispenzární péče v oboru klinická psychologie prováděná bez indikace lékaře.

§ 23

Odborná způsobilost k výkonu povolání logopeda ve zdravotnictví

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání logopeda ve zdravotnictví se získává absolvováním akreditovaného magisterského studijního oboru speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z logopedie a surdopedie navazujícího na absolvování akreditovaného bakalářského studijního oboru speciální pedagogika se státní zkouškou z logopedie a surdopedie a absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu logoped ve zdravotnictví, který je prováděn vysokou školou podle zvláštního právního předpisu^{9d)}.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti logoped ve zdravotnictví pracuje u poskytovatele zdravotních služeb pod odborným dohledem logopeda ve zdravotnictví způsobilého k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu.

(3) Specializovaná způsobilost logopeda ve zdravotnictví se získává absolvováním specializačního vzdělávání v trvání 3 let ukončeným atestační zkouškou.

(4) Odborná a specializovaná způsobilost k výkonu povolání logopeda ve zdravotnictví způsobilého k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu se získává absolvováním akreditovaného magisterského studijního oboru speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z logopedie a surdopedie, pokud bylo studium v akreditovaném magisterském studijním oboru zahájeno nejpozději v akademickém roce 2018/2019, a absolvováním specializačního vzdělávání v oboru klinická logopedie.

(5) Za výkon povolání logopeda ve zdravotnictví se považují činnosti v rámci preventivní, diagnostické, léčebné, rehabilitační a dispenzární péče v oboru klinická logopedie.

§ 23a

Odborná způsobilost k výkonu povolání zrakového terapeuta

(1) Způsobilost k výkonu povolání zrakového terapeuta se získává

- a) absolvováním akreditovaného magisterského studijního oboru speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z oftalmopedie nebo tyflopédie a absolvováním dalšího postgraduálního akreditovaného studia speciální pedagogika se zaměřením na zrakovou terapii, pokud bylo zahájeno do konce roku 2010, nebo
- b) absolvováním akreditovaného magisterského studijního oboru speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z oftalmopedie nebo tyflopédie a absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu zraková terapie.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti zrakový terapeut pracuje u poskytovatele zdravotních služeb pod odborným dohledem zrakového terapeuta způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu nebo lékaře se specializací v oboru oftalmologie.

(3) Za výkon povolání zrakového terapeuta se považuje činnost v rámci diagnostické, léčebné, rehabilitační, preventivní, posudkové a dispenzární péče v oboru zraková terapie (klinická oftalmopedie).

§ 24

Odborná způsobilost k výkonu povolání fyzioterapeuta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání fyzioterapeuta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu fyzioterapeutů, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději v akademickém roce 2018/2019,
- b) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu fyzioterapeutů,
- c) tříletého studia v oboru diplomovaný fyzioterapeut na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004, nebo
- d) střední zdravotnické školy v oboru fyzioterapeut nebo v oboru rehabilitační pracovník, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti nebo prokázání alespoň 10 let výkonu povolání fyzioterapeuta pracuje fyzioterapeut, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. d), u poskytovatele zdravotních služeb pod odborným dohledem fyzioterapeuta způsobilého k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, z toho prvních 6 měsíců pod jeho přímým vedením.

(3) Fyzioterapeut, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. a) až c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu, pokud prokáže minimálně 1 rok výkonu povolání v oboru.

(4) Specializovaná způsobilost fyzioterapeuta se získává absolvováním akreditovaného navazujícího zdravotnického magisterského studijního oboru aplikovaná fyzioterapie nebo ukončením specializačního vzdělávání atestační zkouškou.

(5) Za výkon povolání fyzioterapeuta se považuje činnost v rámci preventivní, diagnostické, léčebné, rehabilitační a paliativní péče v oboru fyzioterapie.

§ 25

Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického fyzika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického fyzika se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu radiologických fyziků, nebo
- b) akreditovaného magisterského studijního oboru matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu radiologická fyzika.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti radiologický fyzik pracuje u poskytovatele zdravotních služeb pod odborným dohledem radiologického fyzika způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu, z toho prvních 6 měsíců pod jeho přímým vedením.

(3) Za výkon povolání radiologického fyzika se považuje činnost související s radiační ochranou podle zvláštního právního předpisu,⁸⁾ pokud radiologický fyzik vykonává určené činnosti zvláště důležité z hlediska radiační ochrany, musí splňovat zvláštní požadavky stanovené zvláštním právním předpisem.⁸⁾ Dále se radiologický fyzik ve spolupráci s lékařem podílí na léčebné a diagnostické péči.

§ 26

Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu odborného pracovníka v laboratorních metodách, nebo
- b) akreditovaného magisterského studijního oboru přírodovědného zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu odborné zdravotnické laboratorní metody nebo akreditovaného kvalifikačního kurzu laboratorní metody v asistované reprodukci nebo akreditovaného kvalifikačního kurzu výroba, příprava a kontrola léčivých přípravků nebo

- c) akreditovaného magisterského studijního oboru přírodovědného, elektrotechnického nebo matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu odborné laboratorní metody v ochraně a podpoře veřejného zdraví.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti odborný pracovník v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků pracuje u poskytovatele zdravotních služeb pod odborným dohledem pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu, z toho prvních 6 měsíců pod jeho přímým vedením.

(3) Za výkon povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků se považuje

- a) laboratorní činnost v rámci diagnostické péče a vyšetřování a měření složek životních a pracovních podmínek v rámci ochrany veřejného zdraví,
- b) příprava léčivých přípravků na pracovištích nukleární medicíny, imunologických či mikrobiologických pracovištích poskytovatelů zdravotních služeb, v zařízeních transfúzní služby nebo v zařízeních ochrany a podpory veřejného zdraví,
- c) laboratorní činnost v rámci nakládání s tkáněmi a buňkami, včetně manipulace se spermii, vajíčky a embryi v rámci asistované reprodukce.

§ 27

Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského inženýra

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského inženýra se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu biomedicínských inženýrů, který zabezpečuje odborné předpoklady pro získání způsobilosti k samostatné činnosti na elektrických zařízeních podle zvláštního právního předpisu^{9b)}, nebo
- b) akreditovaného magisterského studijního oboru elektrotechnického zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu biomedicínské inženýrství.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti biomedicínský inženýr pracuje u poskytovatele zdravotních služeb pod odborným dohledem pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu, z toho prvních 6 měsíců pod jeho přímým vedením.

(3) Za výkon povolání biomedicínského inženýra se považuje činnost v rámci diagnostické a léčebné péče ve spolupráci s lékařem.

§ 28

Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v ochraně a podpoře veřejného zdraví

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v ochraně a podpoře veřejného zdraví se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu odborného pracovníka v ochraně a podpoře veřejného zdraví, nebo
- b) akreditovaného magisterského studijního oboru přírodovědného, sociálního, pedagogického nebo matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu v ochraně a podpoře veřejného zdraví.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti odborný pracovník v ochraně a podpoře veřejného zdraví pracuje u poskytovatele zdravotních služeb pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání odborného pracovníka v ochraně a podpoře veřejného zdraví se považuje činnost související s výkonem státního zdravotního dozoru v rámci ochrany a podpory veřejného zdraví podle zvláštních právních předpisů⁹⁾. Za výkon povolání odborného pracovníka v ochraně a podpoře veřejného zdraví se nepovažuje výkon státního zdravotního dozoru⁹⁾. Dále odborný pracovník v ochraně a podpoře veřejného zdraví ve spolupráci s lékařem plní úkoly v oblasti prevence onemocnění a ochrany a podpory veřejného zdraví.

Díl 3

Zdravotnický pracovník způsobilý k výkonu zdravotnického povolání pod odborným dohledem nebo přímým vedením

§ 29

Odborná způsobilost k výkonu povolání asistent behaviorálního analytika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta behaviorálního analytika se získává absolvováním akreditovaného bakalářského studia v oblasti vzdělávání psychologie nebo neučitelská pedagogika a akreditovaného kvalifikačního kurzu asistent behaviorálního analytika.

(2) Za výkon povolání asistenta behaviorálního analytika se považuje činnost v rámci diagnostické a léčebné péče v oboru behaviorální analýzy pod odborným dohledem behaviorálního analytika.

§ 29a

Odborná způsobilost k výkonu povolání behaviorálního technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání behaviorálního technika se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu behaviorální technik po získání úplného středního vzdělání nebo úplného středního odborného vzdělání.

(2) Za výkon povolání behaviorálního technika se považuje činnost v rámci léčebné péče v oboru behaviorální analýzy pod odborným dohledem behaviorálního analytika nebo asistenta behaviorálního analytika.

§ 30

Odborná způsobilost k výkonu povolání laboratorního asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání laboratorního asistenta se získává absolvováním střední zdravotnické školy v oboru laboratorní asistent.

(2) Za výkon povolání laboratorního asistenta se považuje činnost v rámci diagnostické péče pod odborným dohledem.

§ 31

Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoticko-protetického technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoticko-protetického technika se získává absolvováním střední zdravotnické školy v oboru ortoticko-protetický technik.

(2) Za výkon povolání ortoticko-protetického technika se považuje činnost v rámci léčebné a rehabilitační péče, při které jsou ve spolupráci s ortotikem-protetikem navrhovány, zhotovovány, upravovány, opravovány a aplikovány individuálně zhotovované ortopedické a protetické pomůcky a upravovány a aplikovány sériově zhotovované ortopedické a protetické pomůcky, a dále ve spolupráci s lékařem upravovány a aplikovány sériově zhotovované ortopedické a protetické pomůcky.

§ 32

Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního asistenta se získává absolvováním střední zdravotnické školy v oboru nutriční asistent.

(2) Za výkon povolání nutričního asistenta se považuje činnost v rámci specifické ošetrovatelské péče pod odborným dohledem nutričního terapeuta. Dále se nutriční asistent ve spolupráci s lékařem

podílí na preventivní, léčebné a diagnostické péči v oboru klinická výživa.

§ 33

Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta zubního technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta zubního technika se získává absolvováním střední zdravotnické školy v oboru asistent zubního technika nebo asistent zubního technika pro sluchově postižené.

(2) Za výkon povolání asistenta zubního technika se považuje činnost v rámci léčebné a preventivní péče, kdy na základě indikace a návrhu zubního lékaře a pod odborným dohledem zubního technika nebo zubního lékaře zhotovuje, upravuje a opravuje všechny druhy stomatologických protéz, ortodontických pomůcek a dalších stomatologických výrobků.

§ 34

zrušen zákonem č. 201/2017 Sb.

§ 35

Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče vozidla zdravotnické záchranné služby

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče vozidla zdravotnické záchranné služby se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru řidič vozidla zdravotnické záchranné služby, řidič vozidla rychlé zdravotnické pomoci nebo řidič vozidla rychlé lékařské pomoci.

(2) Za výkon povolání řidiče vozidla zdravotnické záchranné služby se považuje činnost v rámci přednemocniční neodkladné péče, zdravotnické dopravní služby a přepravy pacientů neodkladné péče, kdy se pod odborným dohledem podílí na poskytování zdravotní péče na úseku neodkladné péče.

§ 36

Odborná způsobilost k výkonu povolání ošetřovatele

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ošetřovatele se získává absolvováním

- a) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru ošetřovatel,
- b) tříletého studia ukončeného závěrečnou zkouškou s výučním listem na střední zdravotnické škole v oboru ošetřovatel,
- c)

- akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru ošetřovatel/ošetřovatelka-pěstounka, charitní ošetřovatel, ošetřovatel nebo pěstounka, pokud bylo studium zahájeno do konce roku 2004,
- d) studia ukončeného závěrečnou zkouškou na střední zdravotnické škole, zdravotnické odborné škole nebo středním odborném učilišti zdravotnickém v oboru ošetřovatel/ošetřovatelka, ošetřovatel/ošetřovatelka se zaměřením na rodinnou výchovu nebo v oboru zdravotník prvního zaměření - ošetřovatelské a pečovatelské práce, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004,
- e) nejméně 4 semestrů akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru všeobecné lékařství a složením zkoušky z předmětu ošetřovatelství, péče o nemocné nebo obdobného předmětu,
- f) 3 semestrů akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu všeobecných sester, dětských sester nebo porodních asistentek nebo příslušného studijního oboru na vyšší zdravotnické škole,
- g) 4 semestrů akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu zdravotnických záchranářů nebo příslušného studijního oboru na vyšší zdravotnické škole,
- h) 3 ročníků studia na střední zdravotnické škole v oboru všeobecná sestra, dětská sestra nebo zdravotní sestra, pokud jde o čtyřleté studium, nebo 1,5 ročníku studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotní sestra, dětská sestra, zdravotnický záchranář, ženská sestra nebo porodní asistentka, pokud jde o dvouleté pomaturitní kvalifikační studium, případně nástavbové studium pro absolventy středních škol, nebo
- i) 4 ročníků denního studia nebo 5 ročníků dálkového studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotnický asistent nebo praktická sestra.

(2) Za výkon povolání ošetřovatele se považuje poskytování ošetřovatelské péče pod odborným dohledem zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu v oboru ošetřovatelství; dále se ošetřovatel ve spolupráci s lékařem podílí na léčebné, rehabilitační, paliativní, neodkladné a diagnostické péči.

§ 37

Odborná způsobilost k výkonu povolání maséra ve zdravotnictví a nevidomého a slabozrakého maséra ve zdravotnictví

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání maséra ve zdravotnictví nebo nevidomého a slabozrakého maséra ve zdravotnictví se získává absolvováním

- a) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru masér ve zdravotnictví nebo nevidomý a slabozraký masér ve zdravotnictví,
- b) střední zdravotnické školy v oboru masér ve zdravotnictví, nebo
- c) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru masér nebo nevidomý a slabozraký masér, pokud byl zahájen do konce roku 2018.

(2) Za výkon povolání maséra ve zdravotnictví a nevidomého a slabozrakého maséra ve zdravotnictví se považuje činnost v rámci rehabilitační a léčebné péče pod odborným dohledem fyzioterapeuta způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu nebo lékaře se specializací v oboru rehabilitační a fyzikální medicína.

§ 38

zrušen zákonem č. 201/2017 Sb.

§ 39

Odborná způsobilost k výkonu povolání zubní instrumentářky

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zubní instrumentářky se získává absolvováním

- a) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru zubní instrumentářka, nebo
- b) absolvováním dvouletého studia ukončeného závěrečnou zkouškou na střední zdravotnické škole, zdravotnické odborné škole nebo středním zdravotnickém učilišti v oboru zubní instrumentářka.

(2) Za výkon povolání zubní instrumentářky se považuje činnost v rámci léčebné a diagnostické péče v zubním lékařství pod odborným dohledem zubního lékaře a výchovná činnost v rámci zubní prevence pod odborným dohledem zubního lékaře nebo dentální hygienistky.

§ 40

Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče zdravotnické dopravní služby

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče zdravotnické dopravní služby se získává absolvováním

- a) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru řidič zdravotnické dopravní služby, nebo
- b) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru řidič vozidla dopravy nemocných a raněných.

(2) Odbornou způsobilost k výkonu povolání řidiče zdravotnické dopravní služby má také zdravotnický pracovník, který získal odbornou způsobilost k výkonu povolání

- a) řidiče vozidla zdravotnické záchranné služby podle § 35, nebo
- b) zdravotnického záchranáře podle § 18.

(3) Za výkon povolání řidiče zdravotnické dopravní služby se považuje činnost pod odborným dohledem při poskytování zdravotnické dopravní služby.

§ 41

Odborná způsobilost k výkonu povolání autoptického laboranta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání autoptického laboranta se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru autoptický laborant nebo pitevní laborant-preparátor.

(2) Za výkon povolání autoptického laboranta se považuje činnost v rámci diagnostické péče na úseku patologie pod přímým vedením lékaře.

§ 42

Odborná způsobilost k výkonu povolání sanitáře

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání sanitáře se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru sanitář.

(2) Odbornou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání sanitáře mají dále fyzické osoby, které absolvovaly část studia v akreditovaných zdravotnických studijních oborech uskutečňovaných vysokými školami podle jiného právního předpisu²⁾, nebo na vyšších odborných zdravotnických školách nebo středních zdravotnických školách, a to absolvováním

- a) 3 semestrů akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru všeobecné lékařství a úspěšně vykonané zkoušky z ošetrovatelské péče v rámci tohoto studijního programu,
- b) 2 semestrů akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu všeobecných sester, dětských sester nebo porodních asistentek nebo zdravotnických záchranářů nebo příslušného vzdělávacího oboru na vyšší odborné zdravotnické škole,
- c) 3 ročníků denního studia nebo 4 ročníků dálkového studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotnický asistent nebo praktická sestra nebo 2 ročníků čtyřletého denního studia nebo 3 ročníků dálkového studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotní sestra, dětská sestra nebo všeobecná sestra nebo 1 ročníku dvouletého pomaturitního kvalifikačního studia nebo nástavbového studia pro absolventy středních škol na střední zdravotnické škole v oboru zdravotní sestra, dětská sestra, ženská sestra, porodní asistentka, zdravotnický asistent nebo praktická sestra, nebo
- d) 3 ročníků studia na střední zdravotnické škole v oboru ošetrovatel.

(3) Za výkon povolání sanitáře se považuje pomocná činnost v rámci poskytování zdravotních služeb pod odborným dohledem nebo přímým vedením zdravotnického pracovníka způsobilého k

výkonu povolání bez odborného dohledu.

HLAVA III

ZÍSKÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI JINÉHO ODBORNÉHO PRACOVNÍKA

§ 43

Odborná způsobilost

(1) Výkonem povolání jiného odborného pracovníka se rozumí provádění činností, které přímo souvisejí s poskytováním zdravotní péče. Činnosti, které jsou součástí výkonu zdravotní péče, vykonává jiný odborný pracovník pouze pod odborným dohledem nebo přímým vedením v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a jako zaměstnanec poskytovatele zdravotních služeb.

(2) Odborná způsobilost k výkonu povolání jiného odborného pracovníka se získává absolvováním

a)

akreditovaného magisterského studijního oboru

1. s jednooborovým studiem psychologie, pokud bylo zahájeno nejpozději ve školním roce 2007/2008 (psycholog),
2. speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z logopedie a surdopedie (logoped), pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději v akademickém roce 2018/2019,
3. speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z oftalmopedie nebo tyflopédie (oftalmoped),
4. matematicko-fyzikálního zaměření,
5. přírodovědného zaměření, to je biologického, fyzikálního nebo chemického zaměření, včetně veterinárního lékařství a farmacie,
6. elektrotechnického zaměření, nebo
7. sociálního zaměření (sociální pracovník),
8. pedagogického zaměření,

b)

akreditovaného bakalářského studijního oboru

1. matematicko-fyzikálního zaměření,
- 2.

- přírodovědného zaměření, to je biologického, fyzikálního nebo chemického zaměření,
3.
elektrotechnického zaměření, nebo
4.
sociálního zaměření (sociální pracovník),
5.
pedagogického zaměření,
- c)
vyšší odborné školy ve studijním oboru
1.
přírodovědného zaměření, to je biologického, fyzikálního nebo chemického zaměření,
2.
elektrotechnického zaměření, nebo
3.
sociálního zaměření (sociální pracovník),
- d)
střední odborné školy ve studijním oboru
1.
biologického nebo chemického zaměření,
2.
elektrotechnického zaměření, nebo
3.
sociálního zaměření,
4.
pedagogického zaměření, nebo
- e)
akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru pracovní terapie po získání středního vzdělání,
středního vzdělání s výučním listem nebo středního vzdělání s maturitní zkouškou (pracovní
terapeut).

§ 44

Způsobilost k výkonu zdravotnického povolání

Jiný odborný pracovník získá odbornou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání absolvováním specializačního vzdělávání nebo akreditovaného kvalifikačního kurzu podle hlavy V; výčet těchto zdravotnických povolání je uveden v hlavě II dílech 1 a 2.

HLAVA IV

AKREDITACE

§ 45

Akreditace a akreditované zařízení

(1) Udělením akreditace se získává oprávnění k uskutečňování vzdělávacího programu nebo jeho části (dále jen "vzdělávací program") pro

- a) obor specializačního vzdělávání (§ 55 a násl.), zpracovaný na základě vzdělávacího programu zveřejněného ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví,
- b) akreditovaný kvalifikační kurz (§ 51 a násl.), zpracovaný na základě vzdělávacího programu zveřejněného ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví,
- c) certifikovaný kurz (§ 61 a násl.),
- d) praktické vyučování v akreditovaných zdravotnických bakalářských studijních oborech pro přípravu porodních asistentek.

V případě vzdělávacích programů akreditovaných kvalifikačních kurzů a certifikovaných kurzů se uděluje akreditace pouze na celý vzdělávací program.

(2) Vzdělávací program podle odstavce 1 uskutečňuje akreditované zařízení. Akreditovaným zařízením je poskytovatel zdravotních služeb, jiná právnická osoba nebo fyzická osoba, kterým ministerstvo udělilo akreditaci.

Akreditační řízení

§ 46

(1) Písemnou žádost o udělení nebo prodloužení akreditace předkládá ministerstvu poskytovatel zdravotních služeb, jiná právnická osoba nebo fyzická osoba, která má zájem uskutečňovat vzdělávání ve vzdělávacím programu uvedeném v § 45 odst. 1. V případě, že žádost o udělení nebo prodloužení akreditace předkládá poskytovatel zdravotních služeb v působnosti jiného ústředního správního úřadu (dále jen "resort") než ministerstva, podává se tato žádost prostřednictvím toho resortu.

(2) Žádost s podpisem statutárního orgánu žadatele o akreditaci nebo prodloužení akreditace se předkládá ministerstvu v trojím písemném vyhotovení a v elektronické podobě.

(3) Žádost o udělení nebo prodloužení akreditace obsahuje

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo, statutární orgán a identifikační číslo osoby (dále jen "identifikační číslo") právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt nebo místo podnikání a identifikační číslo fyzické osoby, bylo-li přiděleno, která žádost předkládá, a jde-li o cizince, případně místo hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nebo jeho bydliště v cizině,
- b)

- vzdělávací program, v němž akreditované zařízení hodlá uskutečňovat vzdělávání; pokud žadatel hodlá uskutečňovat jen část vzdělávacího programu, uvede se též vymezení části vzdělávacího programu,
- c) seznam smluvních zařízení, pokud žadatel hodlá část vzdělávacího programu zajišťovat prostřednictvím smluvních zařízení; smluvní zařízení, která nemají akreditaci, budou akreditována v rámci akreditačního řízení žadatele,
 - d) doklady o oprávnění užívat prostory, v nichž bude probíhat vzdělávání nebo jeho část,
 - e) doklady o odborné a specializované způsobilosti, popřípadě o jiné kvalifikaci, odpovídající zaměření vzdělávacího programu, fyzických osob (garantů, školitelů) odpovědných za průběh vzdělávání na konkrétním pracovišti,
 - f) doklady o odborné způsobilosti, popřípadě o jiné kvalifikaci, odpovídající zaměření vzdělávacího programu, zaměstnanců a dalších fyzických osob, kteří se budou podílet na vzdělávání,
 - g) doklady o věcném a technickém vybavení, kterým je zabezpečen vzdělávací program nejméně na dobu stanovenou příslušným vzdělávacím programem; tyto doklady lze nahradit čestným prohlášením,
 - h) doklady o druhu a rozsahu zdravotních služeb poskytovaných žadatelem, popřípadě smluvním zařízením, v příslušném oboru, je-li poskytovatelem zdravotních služeb,
 - i) nejvyšší počet míst pro vzdělávání ve vzdělávacím programu; v případě, že je vzdělávací program zajišťován ve více smluvních zařízeních, počet míst pro každé zařízení, a
 - j) doklad o zaplacení správního poplatku za přijetí žádosti²⁹⁾.

§ 47

(1) Ministerstvo zřizuje akreditační komisi jako svůj poradní orgán k posouzení žádosti (§ 46), k posouzení odejmutí akreditace a k odbornému hodnocení žádosti o dotaci na rezidenční místo (§ 60a).

(2) Členy akreditační komise jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví.

(3) Funkční období stálého člena akreditační komise je pětileté. Funkci stálého člena akreditační komise je možno vykonávat nejdéle ve 2 po sobě následujících obdobích. Kromě stálých členů ministr zdravotnictví jmenuje do akreditační komise další členy s ohledem na obory, které mají být vzděláváním zabezpečeny.

(4) Člen akreditační komise se nemůže zúčastnit jednání o udělení akreditace, pokud by mohlo dojít ke střetu se zájmy osobními, zejména ke zneužití informací nabytých v souvislosti s výkonem zaměstnání ve prospěch vlastní nebo někoho jiného.

§ 48

(1) Stálými členy akreditační komise jsou jmenováni nejméně

- a) 2 zástupci ministerstva,
- b) 2 zástupci pověřené organizace,
- c) 2 zástupci organizace zaměstnavatelů,
- d) 1 zástupce každého zdravotnického povolání, které lze vykonávat bez odborného dohledu, a to na návrh profesního sdružení, které sdružuje nejvíce fyzických osob¹⁰⁾ vykonávajících takové zdravotnické povolání,
- e) 1 zástupce resortu, jehož poskytovatele zdravotních služeb se akreditační řízení týká.

(2) Dalšími členy akreditační komise jsou odborníci příslušného specializačního oboru, kterého se týká akreditační řízení, a to minimálně 1 zástupce na návrh příslušného profesního sdružení.

(3) Organizační řád a statut akreditační komise vydává ministerstvo a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

§ 49

(1) Akreditační komise může požádat žadatele o akreditaci nebo o prodloužení akreditace o doplnění informací, o dodatečné předložení požadovaných dokladů, pozvat žadatele na jednání nebo na místě plánovaného uskutečňování vzdělávacího programu prověřit skutečnosti uvedené v žádosti, pokud je to nutné pro posouzení žádosti. Po posouzení žádosti předloží akreditační komise závěrečné stanovisko ministerstvu do 60 dnů ode dne obdržení žádosti.

(2) Akreditace se uděluje nebo prodlužuje na dobu určitou, odpovídající nejméně délce vzdělávacího programu, počítanou ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o udělení nebo prodloužení akreditace.

(3) Rozhodnutí o udělení nebo prodloužení akreditace obsahuje

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt nebo místo podnikání a identifikační číslo fyzické osoby, které je rozhodnutí vydáváno, a jde-li o cizince, případně místo hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině,
- b) název vzdělávacího programu; pokud žadatel hodlá uskutečňovat jen část vzdělávacího programu, uvede se v rozhodnutí též vymezení části vzdělávacího programu,
- c)

- stanovení počtu míst pro vzdělávání v jednotlivých vzdělávacích programech na konkrétní pracoviště,
- d) dobu, na kterou se akreditace uděluje,
 - e) termín zahájení vzdělávacího programu,
 - f) datum vydání rozhodnutí, razítko a podpis osoby oprávněné k vydání rozhodnutí.

(4) Platnost akreditace se vztahuje pouze na vzdělávání v oboru podle konkrétního vzdělávacího programu stanoveného v rozhodnutí a určeného datem jeho zveřejnění ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví, pokud zákon dále nestanovuje jinak. Akreditované zařízení nemůže uskutečňovat vzdělávání podle jiného vzdělávacího programu stejného oboru uveřejněného k jinému datu, než pro který bylo akreditováno, přičemž akreditované zařízení může být akreditováno k uskutečňování více vzdělávacích programů v jednom oboru specializačního vzdělávání nebo akreditovaného kvalifikačního kurzu.

(5) Platnost akreditace lze prodloužit, pokud akreditované zařízení doručí žádost o prodloužení akreditace ministerstvu nejpozději 120 dnů přede dnem skončení její platnosti a doloží doklady uvedené v § 46. Pokud je žádost o prodloužení platnosti akreditace ministerstvu ve lhůtě podle věty první doručena, považuje se akreditované zařízení za akreditované až do dne nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti o prodloužení platnosti akreditace.

(6) Ministerstvo akreditaci neudělí nebo její platnost neprodlouží, jestliže

- a) vzdělávací program nebo jeho část neodpovídá vzdělávacímu programu zveřejněnému ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví,
- b) vzdělávací program není dostatečně zabezpečen po stránce personální, materiální nebo technické,
- c) žadatel, popřípadě smluvní poskytovatel zdravotních služeb neposkytuje zdravotní služby v rozsahu požadovaném vzdělávacím programem; toto se nevztahuje na žadatele, který žádá o akreditaci pouze teoretické části vzdělávacího programu,
- d) v žádosti byly uvedeny nepravdivé údaje, které jsou rozhodující pro udělení nebo prodloužení akreditace,
- e) vzdělávací program certifikovaného kurzu obsahuje návrh na získání zvláštní odborné způsobilosti, který neodpovídá zaměření činností příslušného zdravotnického povolání^{10a)} nebo neodpovídá současné úrovni vědeckého poznání.

(7) Ministerstvo akreditaci odejme, jestliže

- a) zjistí nedodržování podmínek příslušného vzdělávacího programu,
- b)

došlo ke změnám podmínek akreditovaného zařízení, které není schopno zabezpečit odpovídající úroveň vzdělávání,

- c) akreditované zařízení požádá o odejmutí akreditace s uvedením důvodů,
- d) akreditované zařízení nesplňuje podmínky, za nichž mu byla akreditace udělena, nebo
- e) akreditované zařízení po předchozí písemné výzvě ministerstva nesplní povinnosti podle § 50 ve lhůtě stanovené touto výzvou.

V případech podle písmen a), b), d) a e) ministerstvo akreditaci odejme po posouzení akreditační komisí.

(8) Rozhodnutí o neudělení nebo odejmutí akreditace obsahuje

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt nebo místo podnikání a identifikační číslo fyzické osoby, které je rozhodnutí vydáváno,
- b) sdělení o neudělení nebo odejmutí akreditace a jeho zdůvodnění,
- c) datum vydání rozhodnutí, razítko a podpis osoby oprávněné k vydání rozhodnutí.

(9) Ministerstvo rozhodne o udělení, prodloužení, neudělení nebo odejmutí akreditace do 60 dnů po obdržení stanoviska akreditační komise.

(10) Akreditace zaniká v případě zániku akreditovaného zařízení.

(11) Ministerstvo zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup seznam akreditovaných zařízení, názvy vzdělávacích programů, které jsou tato akreditovaná zařízení oprávněna uskutečňovat, dobu, na kterou jim byla akreditace udělena nebo prodloužena, a seznam subjektů, jimž byla akreditace odejmuta.

§ 50

Povinnosti akreditovaných zařízení

(1) Akreditované zařízení je povinno v rámci akreditace

- a) uskutečňovat vzdělávání podle vzdělávacího programu schváleného ministerstvem, a to v rozsahu rozhodnutí o udělení nebo prodloužení akreditace,
- b) umožnit účastníkovi vzdělávání řádné absolvování všech součástí vzdělávacího programu,
- c)

doložit do 60 dnů ministerstvu splnění kritérií vzdělávacího programu, pokud ministerstvo zveřejní ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví takovou úpravu vzdělávacího programu, která mění kritéria pro akreditovaná zařízení, a to v rozsahu zveřejněné úpravy vzdělávacího programu,

- d) předkládat ministerstvu roční zprávu o organizačním a finančním zajištění vzdělávání, a to nejpozději do 31. března následujícího kalendářního roku,
- e) vést dokumentaci o vzdělávání podle vzdělávacího programu, která dokládá skutečnosti nutné pro splnění povinností vyplývajících ze vzdělávacího programu a která obsahuje seznam účastníků vzdělávání; dokumenty tvořící dokumentaci o vzdělávání podle vzdělávacího programu je akreditované zařízení povinno uchovávat a umožnit z nich provedení výběru archiválií podle jiného právního předpisu¹¹⁾,
- f) vést evidenci docházky jednotlivých účastníků vzdělávání s označením konkrétního pracoviště, na kterém praxe probíhala,
- g) nejpozději do 30 dnů písemně nahlásit ministerstvu každou změnu podmínek souvisejících se zabezpečením vzdělávání podle vzdělávacího programu,
- h) na vyžádání ministerstva umožnit vykonání praktické části atestační zkoušky, závěrečné zkoušky akreditovaného kvalifikačního kurzu, aprobační zkoušky, rozdílové zkoušky nebo adaptačního období podle tohoto zákona a zákona o uznávání odborné kvalifikace^{11a)}.

(2) Akreditované zařízení je povinno oznámit ministerstvu záměr ukončit uskutečňování vzdělávání nejméně 3 měsíce před plánovaným datem ukončení vzdělávání a písemně o tomto záměru informovat účastníky vzdělávání, kteří se u něho vzdělávají. Akreditované zařízení je povinno předat ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci a evidenci týkající se účastníků vzdělávání. Zanikne-li akreditované zařízení nebo zemře-li držitel akreditace, aniž by splnil povinnost uvedenou ve větě druhé, přechází povinnost předání dokumentace na jeho právního nástupce nebo toho, kdo žil se zemřelým ve společné domácnosti, nebo osobu mu blízkou. V případě účastníků vzdělávání, kteří chtějí pokračovat ve vzdělávání u jiného akreditovaného zařízení, předá ministerstvo nebo pověřená organizace dokumentaci tomuto akreditovanému zařízení.

(3) Akreditované zařízení je dále povinno na žádost účastníka vzdělávání, který přechází v průběhu vzdělávání k jinému akreditovanému zařízení, předat bez zbytečného odkladu kopie dokumentace vedené o tomto účastníkovi tomuto akreditovanému zařízení.

HLAVA V

FORMY VZDĚLÁVÁNÍ

Díl 1

Akreditovaný kvalifikační kurz

§ 51

(1) Absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu se získává odborná způsobilost k výkonu příslušného zdravotnického povolání nebo povolání jiného odborného pracovníka, pokud je tak

stanoveno v hlavě II a III.

(2) Akreditovaný kvalifikační kurz provádí akreditované zařízení, kterému byla udělena akreditace k uskutečňování vzdělávacího programu akreditovaného kvalifikačního kurzu.

(3) Vzdělávací program stanoví délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména počet hodin praktického a teoretického vyučování, a výuková pracoviště, na kterých praxe probíhá, popřípadě další požadavky pro získání způsobilosti. Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury. Vzdělávací program může také stanovit vstupní požadavky na zdravotní způsobilost a na zvláštní odbornou způsobilost podle zvláštních právních předpisů^{9b)}.

(4) Žádost o zařazení do akreditovaného kvalifikačního kurzu podává uchazeč akreditovanému zařízení

a)

prostřednictvím poskytovatele zdravotních služeb nebo jiného poskytovatele zdravotních služeb, který je jeho zaměstnavatelem, nebo

b)

svým jménem, pokud absolvuje akreditovaný kvalifikační kurz na vlastní náklady.

(5) Akreditované zařízení zařadí uchazeče do akreditovaného kvalifikačního kurzu do 30 dnů po obdržení žádosti a zároveň uchazeči oznámí termín začátku vzdělávání. Uchazeč může být zařazen pouze do akreditovaného kvalifikačního kurzu uskutečňovaného podle vzdělávacího programu, který byl pro příslušný obor zdravotnického povolání zveřejněn ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví jako poslední.

(6) Účastník akreditovaného kvalifikačního kurzu je v rámci tohoto vzdělávání povinen absolvovat praktickou výuku na pracovišti akreditovaného zařízení v rozsahu určeném příslušným vzdělávacím programem.

(7) Do hodin praktického a teoretického vyučování akreditované zařízení započte nejvýše patnáctiprocentní omluvenou absencí z celkového počtu hodin.

(8) Do vzdělávání v akreditovaném kvalifikačním kurzu akreditované zařízení započte část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá některé části vzdělávacího programu akreditovaného kvalifikačního kurzu, a část odborné praxe určené vzdělávacím programem, kterou účastník vykonal v jiném než akreditovaném zařízení; o započtení vydá potvrzení. V případě pochybností o započtení rozhodne na žádost účastníka vzdělávání nebo akreditovaného zařízení ministerstvo.

(9) Účast na vzdělávání v akreditovaných kvalifikačních kurzech se považuje za zvyšování kvalifikace podle zvláštního právního předpisu.⁶⁾ Účast na akreditovaných kvalifikačních kurzech, které určí ministerstvo v dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí, se považuje za rekvalifikaci podle zvláštního právního předpisu.¹²⁾

(10) Průběh akreditovaného kvalifikačního kurzu zajišťuje akreditované zařízení.

§ 52

(1) Akreditovaný kvalifikační kurz se ukončuje závěrečnou zkouškou před zkušební komisí podle zkušebního řádu stanoveného prováděcím právním předpisem. Zkušební komisi zřizuje akreditované zařízení. Ministerstvo může jmenovat dalšího člena této zkušební komise. O termínu a místě závěrečné zkoušky a složení zkušební komise písemně informuje akreditované zařízení ministerstvo, a to alespoň 30 dnů přede dnem konání zkoušky.

(2) Předpokladem pro přihlášení k závěrečné zkoušce je splnění všech požadavků stanovených příslušným vzdělávacím programem. Závěrečnou zkoušku může účastník akreditovaného kvalifikačního kurzu opakovat nejvýše dvakrát. O úspěšně vykonané závěrečné zkoušce vydá akreditované zařízení osvědčení o získané odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo povolání jiného odborného pracovníka. Náležitosti a vzor osvědčení stanoví prováděcí právní předpis.

Díl 2

Celoživotní vzdělávání

§ 53

(1) Celoživotním vzděláváním se rozumí průběžné obnovování, zvyšování, prohlubování a doplňování vědomostí, dovedností a způsobilosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků v příslušném oboru v souladu s rozvojem oboru a nejnovějšími vědeckými poznatky v zájmu zachování bezpečného a účinného výkonu příslušného povolání. Ministerstvo oznámí Evropské Komisi znění právních předpisů upravujících celoživotní vzdělávání.

(2) Celoživotní vzdělávání je povinné pro všechny zdravotnické pracovníky a jiné odborné pracovníky.

§ 54

(1) Formy celoživotního vzdělávání jsou

- a) specializační vzdělávání,
- b) certifikované kurzy,
- c) inovační kurzy v akreditovaných zařízeních, která jsou akreditována pro vzdělávací program, kterým se získává odborná, specializovaná nebo zvláštní odborná způsobilost pro konkrétní činnosti, v nichž si má zdravotnický pracovník obnovit znalosti a dovednosti; inovační kurzy pro činnosti, které jsou součástí odborné způsobilosti, mohou pořádat také poskytovatelé

- zdravotních služeb, kteří zajišťují praktické vyučování pro střední, vyšší odborné nebo vysoké školy v příslušném oboru,
- d) odborné stáže v akreditovaných zařízeních, která jsou akreditována pro vzdělávací program, kterým se získává odborná, specializovaná nebo zvláštní odborná způsobilost pro konkrétní činnosti, v nichž si má zdravotnický pracovník stáží prohloubit znalosti a dovednosti,
 - e) účast na školicích akcích, konferencích, kongresech a sympoziích,
 - f) publikační, pedagogická a vědecko-výzkumná činnost, vypracování standardu nebo nového postupu,
 - g) e-learningový kurz, nebo
 - h) samostatné studium odborné literatury.

(2) Za celoživotní vzdělávání se pro účely tohoto zákona považuje také studium navazujících studijních programů. Navazujícím studijním programem se pro účely tohoto zákona rozumí akreditovaný doktorský studijní obor, akreditovaný magisterský nebo akreditovaný bakalářský studijní obor nebo studijní obor vyšší odborné školy, který je zdravotnického zaměření nebo svým zaměřením úzce souvisí s odborností příslušného zdravotnického pracovníka a je absolvován po předchozím získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

(3) Celoživotní vzdělávání podle odstavce 1 písm. a) až d) uskutečňují akreditovaná zařízení; ostatní formy celoživotního vzdělávání podle odstavce 1 mohou zabezpečovat poskytovatelé zdravotních služeb nebo jiné fyzické nebo právnické osoby, včetně právnických osob v působnosti jiných resortů než ministerstva.

(4) Účast na celoživotním vzdělávání podle odstavce 1 písm. a) až e) se považuje za prohlubování kvalifikace podle zvláštního právního předpisu.⁶⁾

(5) O účasti v jednotlivých formách celoživotního vzdělávání podle odstavce 1 písm. a) až e) pořadatel vydá potvrzení. Pořadatel celoživotního vzdělávání podle odstavce 1 písm. c) až e) vede evidenci účastníků celoživotního vzdělávání jím organizovaného a na základě žádosti ministerstva, popřípadě pověřené organizace, poskytne údaje z této evidence.

Díl 3

Specializační vzdělávání

§ 55

Specializační vzdělávání a specializovaná způsobilost

(1) Úspěšným ukončením specializačního vzdělávání atestační zkouškou získává zdravotnický pracovník specializovanou způsobilost k výkonu specializovaných činností příslušného zdravotnického povolání a psycholog a logoped [§ 43 odst. 2 písm. a) body 1 a 2] odbornou a současně specializovanou způsobilost k výkonu příslušného zdravotnického povolání.

(2) Specializační vzdělávání zdravotnických pracovníků uvedených v hlavě II dílu 1 je upraveno v § 56. Specializační vzdělávání zdravotnických pracovníků uvedených v hlavě II dílu 2 je upraveno v § 57.

(3) Specializační vzdělávání uskutečňuje akreditované zařízení podle vzdělávacího programu.

§ 56

Specializační vzdělávání zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání po získání odborné způsobilosti

(1) Vzdělávací program specializačního vzdělávání se skládá z modulů. Modulem se rozumí ucelená část vzdělávacího programu s počtem kreditů stanoveným vzdělávacím programem. Za modul se považuje také certifikovaný kurz (§ 61), pokud je uveden ve vzdělávacím programu.

(2) Vzdělávací program specializačního vzdělávání stanoví délku specializačního vzdělávání, členění, rozsah a obsah specializačního vzdělávání, délku povinné praxe v oboru, typ pracoviště, na kterém praxe probíhá, požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti a činnosti, ke kterým je zdravotnický pracovník připravován. Vzdělávací program dále stanoví vstupní požadavky pro zařazení do příslušného oboru specializačního vzdělávání, požadavky na věcné a technické vybavení a personální zabezpečení specializačního vzdělávání.

(3) Do splněného počtu hodin stanovených vzdělávacím programem akreditované zařízení započte patnáctiprocentní omluvenou absenci z celkového počtu hodin praktického vyučování a omluvenou absenci z hodin teoretického vyučování. V případě pochybností o započtení rozhoduje na žádost účastníka specializačního vzdělávání nebo akreditovaného zařízení ministerstvo.

(4) Do specializačního vzdělávání se započítávají moduly, které účastník specializačního vzdělávání absolvoval v rámci jiného specializačního vzdělávání, a certifikované kurzy, pokud jsou součástí vzdělávacího programu daného specializačního oboru; o žádosti o započtení rozhodne pověřená organizace; o odvolání proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministerstvo.

(5) Do specializačního vzdělávání se započítává část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá její obsah a rozsah některé části vzdělávacího programu; o žádosti o započtení rozhodne pověřená organizace; o odvolání proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministerstvo.

(6) Podmínkou přihlášení se k atestační zkoušce je získání počtu kreditů stanoveného vzdělávacím programem a absolvování modulů, které jsou ve vzdělávacím programu označeny jako povinné a prokázání výkonu povolání v příslušném oboru specializačního vzdělávání v délce minimálně 1 roku z období posledních 6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby⁶⁾ nebo minimálně 2 let z období posledních 6 let v rozsahu minimálně pětiny stanovené týdenní pracovní doby.

(7) Ministerstvo může rozhodnout o přiznání specializované způsobilosti v oboru specializace absolventům akreditovaného doktorského nebo magisterského studijního oboru navazujícího na akreditovaný zdravotnický bakalářský nebo magisterský studijní obor, pokud odpovídá příslušnému vzdělávacímu programu specializačního vzdělávání vydaného ministerstvem.

§ 57

Specializační vzdělávání zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání po získání odborné a specializované způsobilosti

(1) Vzdělávací program specializačního vzdělávání stanoví délku specializačního vzdělávání, členění, rozsah a obsah specializačního vzdělávání, délku povinné praxe v oboru, typ pracoviště, na kterém praxe probíhá, požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti a činnosti, ke kterým je zdravotnický pracovník připravován. Vzdělávací program dále stanoví vstupní požadavky pro zařazení do příslušného oboru specializačního vzdělávání, požadavky na věcné a technické vybavení a personální zabezpečení specializačního vzdělávání.

(2) Specializační vzdělávání probíhá jako celodenní průprava v rozsahu odpovídajícím stanovené týdenní pracovní době⁶⁾ a je odměňována⁶⁾. Specializační vzdělávání může probíhat i jako rozvolněná příprava v rozsahu nejméně poloviny stanovené týdenní pracovní doby; celková délka, úroveň a kvalita nesmí být nižší než v případě celodenní průpravy. Do specializačního vzdělávání se nezapočítává doba výkonu zdravotnického povolání přesahující stanovenou týdenní pracovní dobu.

(3) Do doby specializačního vzdělávání akreditované zařízení započte též dobu pracovní neschopnosti a dobu mateřské a rodičovské dovolené, pokud tato doba přerušování výkonu zdravotnického povolání nečinila v úhrnu více než 14 týdnů v kalendářním roce; o započtení vydá potvrzení. V případě pochybností o započtení rozhoduje na žádost účastníka specializačního vzdělávání nebo akreditovaného zařízení ministerstvo. Vojenská činná služba se započítává, byla-li vykonávána v příslušném oboru specializačního vzdělávání.

(4) Do specializačního vzdělávání se započítává část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá její obsah a rozsah vzdělávacímu programu; o žádosti o započtení rozhodne pověřená organizace; o odvolání proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministerstvo.

(5) Do specializačního vzdělávání se započítá odborná praxe, popřípadě její část, absolvovaná

a) v jiném oboru specializace, pokud odpovídá její obsah a rozsah příslušnému vzdělávacímu programu, nebo

b) v cizině, pokud odpovídá její obsah a rozsah příslušnému vzdělávacímu programu. O žádosti o započtení rozhodne pověřená organizace; o odvolání proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministerstvo.

(6) Specializační vzdělávání probíhá při výkonu příslušného povolání zdravotnického pracovníka podle vzdělávacích programů jednotlivých specializačních oborů.

(7) Ministerstvo může rozhodnout o přiznání specializované způsobilosti v oboru specializace absolventům akreditovaného doktorského studijního oboru navazujícího na akreditovaný zdravotnický magisterský studijní obor, pokud odpovídá příslušnému vzdělávacímu programu specializačního vzdělávání vydanému ministerstvem.

§ 58

Zařazení zdravotnických pracovníků do specializačního vzdělávání

(1) Úspěšným ukončením specializačního vzdělávání se získává specializovaná způsobilost v příslušném oboru specializačního vzdělávání. Podmínkou zahájení specializačního vzdělávání je získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání. Podmínka získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání podle věty druhé se nevztahuje na povolání logoped podle § 43 odst. 2 písm. a) bodu 2 do 31. prosince 2025.

(2) Žádost o zařazení do oboru specializačního vzdělávání podává uchazeč ministerstvu; ministerstvo může pověřit touto činností pověřenou organizaci. Ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, poskytuje poradenskou a konzultační činnost související se zařazením do specializačního vzdělávání a s jeho průběhem.

(3) Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné způsobilosti, popřípadě o získané specializované způsobilosti (§ 60) nebo zvláštní odborné způsobilosti (§ 64) nebo o jejím uznání podle hlavy VII nebo VIII.

(4) Při splnění podmínek stanovených v odstavci 2 ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, zařadí uchazeče do specializačního vzdělávání do 30 dnů po obdržení žádosti a zároveň uchazeči oznámí předpokládaný termín začátku vzdělávání. Uchazeč může být zařazen pouze do oboru specializačního vzdělávání uskutečňovaného podle vzdělávacího programu, který byl pro příslušný obor specializačního vzdělávání zveřejněn ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví jako poslední. Ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, zařadí uchazeče do specializačního vzdělávání uskutečňovaného akreditovaným zařízením, popřípadě více akreditovanými zařízeními, podle výběru uchazeče. Pokud si uchazeč akreditované zařízení nevybral nebo vybrané akreditované zařízení má naplněnou kapacitu, doporučí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, uchazeči jiné vhodné akreditované zařízení. V případě nezařazení uchazeče do specializačního vzdělávání rozhodne ministerstvo do 30 dnů od obdržení žádosti.

§ 59

Průběh specializačního vzdělávání

(1) Akreditované zařízení zajišťuje průběh specializačního vzdělávání, které se v tomto zařízení uskutečňuje.

(2) Akreditované zařízení přidělí každému účastníkovi specializačního vzdělávání školitele, který je zaměstnancem akreditovaného zařízení. Školitelem může být pouze zdravotnický pracovník se specializovanou způsobilostí v příslušném oboru. V případě nového specializačního oboru, pro který není dostatek osob se specializovanou způsobilostí, může být školitelem jiný zdravotnický pracovník, včetně lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, po předchozím vyjádření profesního sdružení.

(3) Školitel průběžně prověřuje teoretické znalosti a praktické dovednosti účastníka vzdělávání a vypracovává studijní plán a plán plnění praktických výkonů, které má účastník vzdělávání v průběhu přípravy absolvovat.

(4) Účastník specializačního vzdělávání je v rámci tohoto vzdělávání povinen absolvovat odbornou praxi na pracovišti akreditovaného zařízení v rozsahu určeném příslušným vzdělávacím programem. Školitel započte dosud absolvovanou odbornou praxi, pokud splňuje požadavky stanovené vzdělávacím programem. Na průběh celé odborné praxe dohlíží školitel.

(5) Zjistí-li akreditované zařízení, že účastník specializačního vzdělávání neplní závažným způsobem studijní povinnosti vyplývající z příslušného vzdělávacího programu, je povinno sdělit tuto skutečnost ministerstvu, které z moci úřední může zahájit s tímto účastníkem specializačního vzdělávání řízení o ukončení specializačního vzdělávání. O ukončení specializačního vzdělávání ministerstvo vydá rozhodnutí do 90 dnů ode dne, kdy se o nesplnění povinnosti dozvědělo.

§ 60

Atestační zkouška

(1) Specializační vzdělávání se ukončuje atestační zkouškou (dále jen "atestace") před oborovou atestační komisí podle zkušebního řádu stanoveného prováděcím právním předpisem. Oborové atestační komise zřizuje ministerstvo jako svůj poradní orgán. Členy oborových atestačních komisí jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví na návrh profesních sdružení, odborných společností a akreditovaných zařízení. Předpokladem pro vykonání atestační zkoušky je splnění všech požadavků stanovených příslušným vzdělávacím programem; splnění těchto požadavků posoudí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace. O nesplnění požadavků pro vykonání atestační zkoušky rozhodne ministerstvo.

(2) Atestační zkoušku v příslušném oboru lze vykonat nejpozději do 5 let od splnění všech požadavků daných vzdělávacím programem, podle kterého se uskutečnilo vzdělávání uchazeče. Pokud uchazeč u atestační zkoušky neprospěl, může atestační zkoušku vykonat nejdříve za 6 měsíců ode dne neúspěšně vykonané zkoušky. Atestační zkoušku lze v příslušném oboru opakovat nejvýše dvakrát.

(3) Ministerstvo vydá zdravotnickým pracovníkům, kteří úspěšně vykonali atestaci, diplom o specializaci v příslušném oboru. Náležitosti a vzor diplomu o specializaci stanoví prováděcí právní předpis.

§ 60a

Financování specializačního vzdělávání

(1) Ministerstvo ve spolupráci s univerzitami a profesními sdruženími každoročně nejpozději do 31. prosince stanoví a zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup maximální počet rezidenčních míst v jednotlivých oborech specializačního vzdělávání, ve kterých bude zahájeno specializační vzdělávání v následujícím roce a výši dotace na rezidenční místo.

(2) V případě specializačního vzdělávání podle § 56 se dotace ze státního rozpočtu poskytuje na úhradu nákladů spojených se specializačním vzděláváním rezidenta, zejména na mzdové a další náklady spojené s pobytem rezidenta mimo pracoviště zaměstnavatele v souvislosti s plněním požadavků podle vzdělávacího programu a podle zvláštního právního předpisu⁶⁾, a to po dobu nezbytně nutnou ke splnění těchto požadavků. Doba trvání specializačního vzdělávání podle věty první odpovídá doporučené celkové délce specializačního vzdělávání stanovené vzdělávacím programem.

(3) V případě specializačního vzdělávání podle § 57 se dotace ze státního rozpočtu poskytuje na úhradu nákladů spojených se specializačním vzděláváním rezidenta, včetně mzdových nákladů, a to na celou dobu trvání příslušného specializačního vzdělávání. Doba trvání specializačního vzdělávání podle předchozí věty odpovídá minimální celkové délce specializačního vzdělávání stanovené tímto zákonem nebo vzdělávacím programem.

(4) Dotace ze státního rozpočtu podle odstavců 2 a 3 je poskytována prostřednictvím rozpočtové kapitoly ministerstva. Ministerstvo zpracovává střednědobý plán výdajů státního rozpočtu na financování specializačního vzdělávání, vždy na dobu následujících pěti let.

(5) Ministerstvo uveřejní ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví a způsobem umožňujícím dálkový přístup každoročně do 31. prosince Metodiku dotačního řízení, kterou upraví zejména:

- a) náležitosti žádosti o dotaci,
- b) termín, místo a způsob podání,
- c) kritéria hodnocení žádostí,
- d) termín vyhodnocení žádostí,
- e) způsob vyrozumění žadatele,
- f)

- g) způsob podání a vypořádání námitek,
- h) podmínky čerpání dotace,
- h) způsob vyúčtování a podobu závěrečné zprávy.

(6) Žádost o dotaci podává poskytovatel zdravotních služeb nebo krajská hygienická stanice.

(7) V rámci procesu hodnocení ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, posoudí splnění formálních náležitostí žádosti a nejpozději do 30 dnů ode dne uplynutí termínu pro podání žádosti uveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup žádosti vyloučené pro nesplnění formálních náležitostí. U takto vyloučených žádostí může žadatel podat ve lhůtě 5 dnů od jejich uveřejnění námítky. O námitkách ministerstvo rozhodne do 30 dnů od jejich doručení. Žádosti, které splnily formální náležitosti a žádosti, u kterých bylo vyhověno námitkám žadatele, předloží ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, bezodkladně k odbornému hodnocení akreditační komisi.

(8) Akreditační komise hodnotí žádosti zejména z hlediska kvality zajištění průběhu celého vzdělávacího programu, personálního, věcného a technického zajištění každého rezidenčního místa a rovnoměrné regionální dostupnosti rezidenčních míst na území České republiky.

(9) Akreditační komise předloží návrh hodnocení včetně návrhu pořadí žádostí ministerstvu, a to nejpozději do 30 dnů od obdržení žádostí. O přidělení dotace rozhoduje ministerstvo. Neobdrží-li ministerstvo ve stanovené lhůtě návrh akreditační komise, rozhodne bez tohoto návrhu.

(10) Náklady na zabezpečení dotačního řízení může ministerstvo hradit z prostředků určených na dotace nejvýše v částce, která nepřesáhne 2,5 % celkové výše prostředků ministerstva určených na dotace na financování specializačního vzdělávání v daném kalendářním roce.

(11) Rozhodnutí o poskytnutí dotace vybraným uchazečům ministerstvo vydá a zveřejní nejpozději do 30. června příslušného roku. Rozhodnutí obsahuje zejména náležitosti stanovené zvláštním právním předpisem²²⁾ a počet schválených rezidenčních míst s uvedením oboru specializačního vzdělávání.

(12) Ministerstvo přeruší čerpání dotace po dobu přerušení specializačního vzdělávání rezidenta. Celková doba přerušení nesmí překročit 5 let.

(13) Ministerstvo zastaví čerpání dotace, došlo-li k ukončení specializačního vzdělávání rezidenta na daném rezidenčním místě.

(14) V případě zániku poskytovatele zdravotních služeb s rezidenčním místem ministerstvo rozhodne o přidělení rezidenčního místa jinému poskytovateli zdravotních služeb s rezidenčním místem, a to za podmínky, že

- a) rezident na tomto rezidenčním místě je v pracovněprávním vztahu s tímto poskytovatelem, a to minimálně na dobu zbývajících délek specializačního vzdělávání, a
- b) tento poskytovatel prokáže splnění podmínek stanovených pro přidělení dotace.

§ 60b

Výběr rezidenta

(1) Poskytovatel zdravotních služeb s rezidenčním místem nebo krajská hygienická stanice s rezidenčním místem vyhlásí nejpozději do 14 dnů ode dne zveřejnění rozhodnutí o poskytnutí dotace výběrové řízení na schválené rezidenční místo. Vyhlášení výběrového řízení oznámí zdravotnické zařízení s rezidenčním místem nebo krajská hygienická stanice s rezidenčním místem ministerstvu. Ministerstvo uveřejní oznámení o vyhlášení výběrového řízení způsobem umožňujícím dálkový přístup. Výběr účastníka specializačního vzdělávání na schválené rezidenční místo provede poskytovatel zdravotních služeb s rezidenčním místem nebo krajská hygienická stanice s rezidenčním místem nejpozději do 31. srpna příslušného kalendářního roku.

(2) Neprojeví-li žádný účastník specializačního vzdělávání zájem o schválené rezidenční místo ve výběrovém řízení podle odstavce 1, oznámí poskytovatel zdravotních služeb s rezidenčním místem nebo krajská hygienická stanice s rezidenčním místem tuto skutečnost ministerstvu a výběrové řízení zopakuje. Výběr účastníka specializačního vzdělávání na schválené rezidenční místo provede poskytovatel zdravotních služeb s rezidenčním místem nebo krajská hygienická stanice s rezidenčním místem nejpozději do konce příslušného kalendářního roku.

(3) Poskytovatel zdravotních služeb s rezidenčním místem a krajská hygienická stanice s rezidenčním místem se při konání výběrového řízení řídí pravidly, která stanoví ministerstvo vyhláškou.

(4) Vybraný uchazeč se stává rezidentem okamžikem, kdy

- a) je zařazen do oboru specializačního vzdělávání v příslušném oboru,
- b) zahájí specializační vzdělávání na schváleném rezidenčním místě ve zdravotnickém zařízení s rezidenčním místem,
- c) má uzavřenu pracovní smlouvu v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby^{2b)} a minimálně na dobu délky specializačního vzdělávání stanovené vzdělávacím programem v příslušném oboru a
- d) byl vybrán zdravotnickým zařízením s rezidenčním místem podle odstavce 3.

(5) Vybraný uchazeč přestává být rezidentem okamžikem dokončení specializačního vzdělávání úspěšným absolvováním atestační zkoušky nebo okamžikem ukončení specializačního vzdělávání ve

zdravotnickém zařízení s rezidenčním místem.

§ 60c

zrušen zákonem č. 346/2011 Sb.

§ 60d

**Povinnosti poskytovatele zdravotních služeb
s rezidenčním místem a krajské hygienické stanice
s rezidenčním místem**

Poskytovatel zdravotních služeb s rezidenčním místem je povinen:

- a) zajistit rezidentovi řádné absolvování všech součástí vzdělávacího programu,
- b) hlásit ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, změny údajů uvedených v žádosti o dotaci na rezidenční místo, a to do 15 dnů ode dne, kdy ke změně došlo,
- c) podrobit se kontrole dodržování podmínek čerpání dotace na rezidenční místo a účelovosti použití vynaložených finančních prostředků z dotace prováděné ministerstvem a na jeho žádost předložit doklady související se specializačním vzděláváním rezidenta a zabezpečením jeho vzdělávání ke kontrole,
- d) vést dokumentaci o specializačním vzdělávání rezidenta, která dokládá skutečnosti, nutné pro doložení splnění povinností vyplývajících ze vzdělávacího programu, dokumentace o vzdělávání je archivována podle zvláštního právního předpisu¹¹⁾,
- e) předat ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se vzdělávání rezidenta, pokud hodlá ukončit svoji činnost a nemá-li právního nástupce, který pokračuje v činnosti a na nějž přechází pracovněprávní vztah rezidenta; zanikne-li oprávnění k poskytování zdravotních služeb, aniž by poskytovatel splnil povinnost ve větě první, přechází tato povinnost na jeho právního nástupce nebo na dědice, popřípadě na příslušný orgán veřejné správy^{11b)} a
- f) nahlásit ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, datum zahájení a ukončení přerušení specializačního vzdělávání rezidenta nejpozději do 15 kalendářních dnů ode dne, kdy uvedené skutečnosti nastaly.

Díl 4

Certifikovaný kurz

§ 61

(1) Absolvováním certifikovaného kurzu zdravotničtí pracovníci nebo jiní odborní pracovníci získávají zvláštní odbornou způsobilost pro úzce vymezené zdravotnické činnosti, které prohlubují získanou odbornou nebo specializovanou způsobilost. Certifikovaným kurzem nelze nahradit získání

odborné nebo specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání. Zdravotnický pracovník, který nemá specializovanou způsobilost v příslušném oboru specializačního vzdělávání, může vykonávat pouze jednotlivé činnosti zdravotnického pracovníka se specializovanou způsobilostí, ke kterým získal zvláštní odbornou způsobilost absolvováním certifikovaného kurzu.

(2) Ministerstvo vede seznam certifikovaných kurzů a zveřejňuje jej způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Vzdělávání v certifikovaném kurzu provádí akreditované zařízení, které je akreditováno k uskutečňování vzdělávacího programu certifikovaného kurzu.

(4) Vzdělávací program stanoví délku vzdělávání, členění, rozsah a obsah vzdělávání, délku povinné praxe, typ pracoviště, na kterém praxe probíhá, požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti a činnosti, ke kterým je zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník připravován. Dále stanoví rozsah činností certifikovaného kurzu, k nimž absolvent certifikovaného kurzu získá zvláštní odbornou způsobilost, včetně vymezení činností, které jsou poskytováním zdravotní péče. Vzdělávací program se může skládat z modulů podle § 56 odst. 1, může také stanovit vstupní požadavky pro zařazení do certifikovaného kurzu, požadavky na věcné a technické vybavení a personální zabezpečení vzdělávání.

(5) Do splněného počtu hodin stanovených vzdělávacím programem akreditované zařízení započte nejvýše patnáctiprocentní omluvenou absenci z celkového počtu hodin.

(6) Do vzdělávání v certifikovaném kurzu akreditované zařízení započte část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá vzdělávacímu programu.

§ 62

(1) Žádost o zařazení do certifikovaného kurzu podává uchazeč akreditovanému zařízení.

(2) Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné způsobilosti, popřípadě o získané specializované nebo zvláštní odborné způsobilosti nebo o uznání způsobilosti podle hlavy VII nebo VIII. Tyto doklady lze nahradit výpisem z Národního registru zdravotnických pracovníků, vedeného podle zákona o zdravotních službách (dále jen "registr").

(3) Při splnění podmínek stanovených v odstavci 2, a pokud to kapacita akreditovaného zařízení umožňuje, akreditované zařízení zařadí uchazeče do certifikovaného kurzu do 1 měsíce po obdržení žádosti a zároveň uchazeči oznámí předpokládaný termín začátku vzdělávání. Akreditované zařízení současně seznámí uchazeče s organizací certifikovaného kurzu a s požadavky na úspěšné absolvování certifikovaného kurzu.

§ 63

(1) Průběh certifikovaného kurzu zajišťuje akreditované zařízení.

(2) Účastník certifikovaného kurzu je v rámci tohoto vzdělávání povinen absolvovat odbornou praxi na pracovišti akreditovaného zařízení v rozsahu určeném příslušným vzdělávacím programem. Akreditované zařízení započte dříve absolvovanou odbornou praxi, pokud splňuje požadavky stanovené vzdělávacím programem; o započtení vydá potvrzení. V případě pochybností o započtení rozhoduje na žádost účastníka certifikovaného kurzu nebo akreditovaného zařízení ministerstvo.

§ 64

Předpokladem ukončení certifikovaného kurzu je splnění všech požadavků stanovených příslušným vzdělávacím programem. O úspěšném ukončení certifikovaného kurzu vydá akreditované zařízení certifikát. V certifikátu jsou uvedeny činnosti, k nimž absolvent certifikovaného kurzu získal zvláštní odbornou způsobilost v rozsahu vzdělávacího programu podle § 61 odst. 4, včetně vymezení činností, které jsou poskytováním zdravotní péče. Náležitosti a vzor certifikátu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 65

zrušen zákonem č. 201/2017 Sb.

HLAVA VI

§ 66 až 72

zrušeny zákonem č. 201/2017 Sb.

HLAVA VII

UZNÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ A K VÝKONU ČINNOSTÍ SOUVISEJÍCÍCH S POSKYTOVÁNÍM ZDRAVOTNÍ PÉČE ZÍSKANÉ V JINÉM ČLENSKÉM STÁTĚ NEŽ V ČESKÉ REPUBLICE A VOLNÉ POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB HOSTUJÍCÍ OSOBOU

Díl 1

Základní ustanovení

§ 73

(1) Tato hlava se vztahuje na

- a) volné poskytování služeb hostující osobou (díl 2),
- b)

uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti (dále jen "odborná kvalifikace"),
uznávání zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti (dále jen "jiná způsobilost") a ověření znalosti
českého jazyka, a

- c) uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k výkonu činností souvisejících s
poskytováním zdravotní péče
na území České republiky pro osoby uvedené v odstavci 2.

(2) Podle této hlavy se uznává způsobilost k výkonu zdravotnického povolání

- a) státního příslušníka členského státu,
b) osoby s trvalým pobytem na území České republiky,
c) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenu a) nebo b)¹⁵⁾,
d) státního příslušníka jiného než členského státu, bylo-li mu v České republice nebo jiném
členském státě přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v Evropském
společenství¹⁶⁾,
e) státního příslušníka jiného než členského státu, byl-li mu na území České republiky nebo
jiného členského státu Evropské unie povolen dlouhodobý pobyt za účelem vědeckého
výzkumu, studia, stáže nebo dobrovolnické služby v Evropské dobrovolné službě¹⁷⁾,
f) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenu d) nebo e), byl-li mu povolen dlouhodobý
pobyt na území České republiky¹⁸⁾,
g) osoby, které byl na území České republiky udělen azyl nebo doplňková ochrana, nebo jejího
rodinného příslušníka, byl-li mu povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky¹⁹⁾,
h) státního příslušníka jiného než členského státu, který je obětí obchodování s lidmi nebo
obdržel pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a který spolupracuje s příslušnými orgány,
byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu povolen pobyt za tímto
účelem²⁶⁾, nebo
i) žadatele o vydání modré karty Evropské unie²⁷⁾ nebo držitele této karty, žadatele o vydání
zaměstnanecké karty²⁸⁾ nebo držitele této karty anebo držitele povolení k dlouhodobému
pobytu na území České republiky vydaného za jiným účelem než zaměstnání, který je na
území České republiky zaměstnán,
pokud odbornou kvalifikaci pro výkon odborné činnosti získal nebo tuto odbornou činnost vykonával
v souladu s právními předpisy v jiném členském státě než v České republice (dále jen "uchazeč");
odbornou činností se pro účely uznání způsobilosti podle tohoto zákona rozumí výkon povolání nebo
výkon odborné činnosti odpovídající výkonu zdravotnického povolání nebo výkonu činností
souvisejících s poskytováním zdravotní péče podle tohoto zákona.

(3) Při uznávání

- a) odborné kvalifikace se postupuje podle
1. § 77 až 78b, jde-li o uznávání odborné způsobilosti pro zdravotnické povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky,
 2. zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}, pokud není dále stanoveno jinak, jde-li o uznávání odborné způsobilosti pro zdravotnická povolání neuvedená v bodě 1 nebo uznávání specializované způsobilosti,
- b) jiné způsobilosti se postupuje podle § 79 a 80 a podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}, nebo
- c) způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče na území České republiky se postupuje podle § 81.

(4) Pokud tento zákon nestanoví jinak, řídí se uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti a volný pohyb služeb zákonem o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}.

(5) Při ověření znalosti českého jazyka se postupuje podle § 82.

§ 74

(1) Uchazeč může v České republice vykonávat zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče jako hostující osoba nebo jako usazená osoba.

(2) Hostující osobou se pro účely tohoto zákona rozumí uchazeč, který je usazen na území jiného členského státu než České republiky za účelem výkonu odborné činnosti a na území České republiky vykonává odpovídající zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče dočasně nebo příležitostně v rámci volného poskytování služeb. Skutečnost, zda je služba poskytována dočasně nebo příležitostně, se posuzuje individuálně s ohledem na dobu trvání, četnost, pravidelnost a nepřetržitost poskytování této služby.

(3) Usazenou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí uchazeč, který vykonává na území České republiky soustavně zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na základě uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu povolání, pokud byla odborná kvalifikace pro výkon odpovídající odborné činnosti získána nebo tato odborná činnost byla vykonávána v souladu s právními předpisy v jiném členském státě než v České republice.

(4) Uchazeč může v České republice vykonávat zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče také v rámci adaptačního období podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}, a to pouze pod odborným dohledem pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu.

§ 75

Uznávací orgán

(1) Uznávacím orgánem pro uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče v České republice je ministerstvo.

(2) Ministerstvo informuje osobu, která žádá o uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti, o věcech týkajících se uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, o souvisejících právních předpisech a o možnostech prohlubování znalosti českého jazyka.

(3) Ministerstvo oznámí Evropské Komisi znění právních předpisů upravujících získání odborné kvalifikace všeobecné sestry a porodní asistentky. Oznámení zahrnuje rovněž informace o trvání a obsahu studijních programů k získání odborné kvalifikace pro výkon výše uvedených povolání a bude předáno prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (dále jen "systém IMI").

§ 75a

Spolupráce členských států

Ministerstvo spolupracuje s příslušnými orgány členských států s cílem usnadnit volný pohyb služeb a uznávání odborné způsobilosti. Ministerstvo zajistí důvěrnost údajů, které mu členské státy poskytly. Ministerstvo postupuje při této spolupráci podle § 94 odstavce 8 a podle hlavy VII zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}.

Díl 2

Volné poskytování služeb hostujícími osobami

§ 76

Podmínky výkonu povolání hostující osoby

(1) Hostující osoba může vykonávat zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na základě oznámení (§ 76a), pokud se dále nestanoví jinak (§ 76b).

(2) Hostující osoba přestane být způsobilá vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky, pokud oprávnění k výkonu povolání zaniklo nebo bylo dočasně pozastaveno.

(3) Hostující osoba může vykonávat na území České republiky zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče, aniž požádá o uznání odborné kvalifikace podle dílu 3.

(4) Ministerstvo zapíše do registru na dobu 12 měsíců hostující osobu na základě jejího oznámení (§ 76a), popřípadě na základě ověření její odborné kvalifikace (§ 76b). Ministerstvo zapíše do registru, zanikne-li hostující osobě oprávnění vykonávat v České republice zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče anebo dozví-li se od příslušného orgánu členského státu původu, že jí bylo oprávnění k výkonu odborné činnosti v členském státě původu odňato nebo dočasně pozastaveno.

(5) Všeobecné sestry a porodní asistentky, jejichž doklad o dosažené odborné kvalifikaci splňuje podmínky podle § 78, 78a nebo 78b, mohou vykonávat své povolání pod profesním označením (dále jen "označení odbornosti") uvedeným v tomto zákoně. V případech, kdy odborná kvalifikace byla ověřena podle § 76b, vykonává se zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče pod označením odbornosti podle tohoto zákona.

(6) Hostující osoba vykonává své povolání pod označením odbornosti členského státu původu. Pokud v členském státě původu neexistuje takové označení odbornosti, uvede hostující osoba údaj o své dosažené odborné kvalifikaci v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků tohoto státu.

(7) Je-li služba poskytována pod označením odbornosti podle odstavce 5, musí hostující osoba umožnit pacientům přístup k informacím o tom, zda

- a) činnost v členském státě původu podléhá povolovacímu režimu, zda je členem profesního sdružení nebo je zapsána u obdobného subjektu v členském státě původu, a dále uvést název a adresu příslušného orgánu členského státu původu,
- b) je zapsána v registru v České republice.

§ 76a

Oznámení

(1) Hostující osoba je povinna před tím, než začne vykonávat zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky, písemně oznámit ministerstvu začátek předpokládaného výkonu zdravotnického povolání na území České republiky; v oznámení uvede druh zdravotní služby, kterou na území České republiky hodlá vykonávat, a adresu zdravotnického zařízení, v němž jsou poskytovány zdravotní služby. K oznámení se přikládá

- a) kopie průkazu totožnosti a dokladu osvědčujícího státní příslušnost hostující osoby; ministerstvo může požadovat předložení originálu těchto dokladů k nahlédnutí,
- b) adresa pro doručování na území České republiky a adresa pro doručování na území členského státu usazení,
- c)

doklad potvrzující, že je hostující osoba usazena v členském státě původu a v souladu s jeho právními předpisy vykonává odpovídající odbornou činnost a že jí oprávnění k výkonu této odborné činnosti v členském státě původu nebylo v okamžiku vydání osvědčení odejmuto ani dočasně pozastaveno,

- d) doklad o dosažené odborné kvalifikaci,
- e) doklad podle odstavce 5, není-li odborná činnost v členském státě původu regulována, a
- f) doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu zdravotnického povolání v rozsahu a za podmínek odpovídajících zákonu o zdravotních službách⁴⁾; za tento doklad se považuje též doklad vydaný úvěrovou institucí nebo pojišťovnou usazenou v jiném členském státě,
- g) doklad o oprávnění vykonávat zdravotnické povolání,
- h) doklad o bezúhonnosti hostující osoby podle § 3 odst. 6 věty poslední,
- i) prohlášení o znalosti českého jazyka v rozsahu nezbytném pro výkon zdravotnického povolání v České republice.

Doklady podle písmen c), f) a h) nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Hostující osoba je povinna bezodkladně informovat ministerstvo o změnách všech skutečností uvedených v oznámení nebo v dokladech k oznámení přiložených, včetně skutečností, které by mohly být důvodem zániku oprávnění poskytovat zdravotní péči na území České republiky jako hostující osoba.

(3) Oznámení platí po dobu 12 měsíců od jeho podání.

(4) Doklady podle odstavce 1 hostující osoba dokládá při opětovném podání oznámení pouze v případě změny skutečností uvedených v původním oznámení nebo v dokladech přiložených k oznámení.

(5) Není-li odpovídající odborná činnost v členském státě původu regulována, je hostující osoba povinna doložit, že v jednom nebo více členských státech vykonávala odpovídající zdravotnické povolání nebo povolání jiného odborného pracovníka po dobu nejméně 1 roku během předcházejících 10 let, nebo předložit doklad o regulovaném vzdělání, které ji odborně připravilo pro výkon odpovídajícího zdravotnického povolání nebo povolání jiného odborného pracovníka v členském státě původu.

(6) Oznámení se nepožaduje, pokud by to vedlo k opožděnému poskytnutí služby; v těchto případech však musí být oznámení o výkonu zdravotnického povolání na území České republiky učiněno v co nejkratší době po poskytnutí zdravotní služby.

(7) V případě důvodných pochybností ministerstvo ověří u členského státu původu pravost dokladů podle odstavce 1 písm. c) a h) doložených hostující osobou k oznámení podle odstavce 1, a

to prostřednictvím systému IMI.

§ 76b

Ověření odborné kvalifikace

(1) Ministerstvo ověří po obdržení oznámení před prvním poskytnutím služby odbornou kvalifikaci uchazeče. Nepřistoupí-li ministerstvo k ověření odborné kvalifikace uchazeče podle odstavce 4, bezodkladně, nejpozději však do 1 měsíce od obdržení oznámení podle § 76a, tuto skutečnost uchazeči sdělí. Ministerstvo neověřuje odbornou kvalifikaci uchazeče podle odstavce 4, pokud uchazeč je pozván do České republiky

- a) organizační složkou státu, součástí organizační složky státu nebo právnickou osobou, vykonávajících činnost školy zapsané do rejstříku škol a školských zařízení^{19b)}, vysokou školou²⁾ nebo akreditovaným zařízením podle tohoto zákona k předávání nebo nabývání odborných nebo praktických zkušeností, nebo
- b) poskytovatelem zdravotních služeb k provedení jednorázových výkonů.

(2) V případech, kdy ministerstvo neověřuje odbornou kvalifikaci uchazeče podle odstavce 1 písm. a) a b) se doložení prohlášení podle § 76a odst. 1 písm. i) k oznámení nepožaduje.

(3) Ministerstvo neověřuje odbornou kvalifikaci uchazeče

- a) v případě uchazeče, který vykonává nebo vykonával příslušné zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky jako hostující nebo usazená osoba a kterému byla v České republice uznána nebo ověřena odborná kvalifikace pro výkon příslušného zdravotnického povolání nebo pro výkon činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče podle tohoto zákona nebo zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)},
- b) v případě uchazeče, který hodlá na území České republiky vykonávat zdravotnické povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky a je držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci, který splňuje podmínky podle § 78, 78a nebo 78b, nebo
- c) pokud uchazečova odborná kvalifikace splňuje podmínky právního předpisu práva Evropského společenství, který stanoví soubor požadavků na odbornou kvalifikaci pro výkon příslušné odborné činnosti, jež vyrovnávají rozdíly mezi vzděláváním a přípravou vyžadovanou pro výkon těchto odborných činností v různých členských státech podle zvláštního právního předpisu^{19d)}.

(4) Považuje-li ministerstvo za nezbytné ověřit odbornou kvalifikaci před prvním poskytnutím služby, rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace hostující osobě doručí do 1 měsíce od obdržení oznámení, které splňuje požadavky obsažené v § 76a odst. 1. Vyskytnou-li se překážky, které by mohly vést k prodloužení, prodlouží ministerstvo lhůtu a oznámí uchazeči důvody prodloužení a předpokládanou lhůtu, ve které bude rozhodnutí vydáno; toto usnesení hostující osobě doručí ve

Lhůtě podle věty první.. Ministerstvo musí v tomto případě překážky odstranit do 1 měsíce od doručení usnesení podle předcházející věty a rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace v takovém případě ministerstvo vydá nejpozději do 2 měsíců po odstranění překážek. Při ověření odborné kvalifikace se postupuje podle části první hlavy II zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(5) Pokud existuje podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací hostující osoby a způsobilostí, která je vyžadována v České republice, a to v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob, a nelze ho vyrovnat odbornou praxí hostující osoby nebo teoretickými znalostmi a praktickými dovednostmi získanými celoživotním vzděláváním hostující osoby potvrzeným pro účely tohoto ustanovení příslušným orgánem členského státu, může ministerstvo po hostující osobě požadovat, aby prokázala znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí. V těchto případech si ministerstvo může vyžádat informace o odborné kvalifikaci hostující osoby v rozsahu nutném pro posouzení podstatného rozdílu od příslušného orgánu členského státu původu, a to prostřednictvím systému IMI. Znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí se prokazuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace, zejména rozdílovou zkouškou^{19a)}. Požaduje-li ministerstvo po hostující osobě, aby prokázala znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí, umožní hostující osobě, aby tuto znalost prokázala ve lhůtě 15 pracovních dnů od doručení rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 4.

(6) Ministerstvo ve lhůtě 5 pracovních dnů od vykonání rozdílové zkoušky tuto zkoušku vyhodnotí a na základě jejího výsledku vydá rozhodnutí.

(7) Právo výkonu zdravotnického povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky hostující osobě vzniká dnem

- a) doručení sdělení ministerstva o upuštění od ověření odborné kvalifikace podle odstavce 1,
- b) vydání rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 4, není-li zjištěn podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací hostující osoby a odbornou způsobilostí, která je vyžadována v České republice, v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob,
- c) vydání rozhodnutí po úspěšném vykonání rozdílové zkoušky podle odstavce 6, nebo
- d) marného uplynutí lhůty podle odstavce 4, 5 nebo 6, pokud ministerstvo nepostupovalo v souladu s těmito lhůtami; to neplatí, pokud nedodržení lhůt nastalo v důsledku jednání uchazeče,
- e) vystavení Evropského profesního průkazu podle zákona o uznávání odborné kvalifikace.

(8) Rozhodnutí podle odstavce 7 písm. b) a c) má pro účely výkonu zdravotnického povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky stejné právní účinky jako rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace podle dílu 3 nebo podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}.

Uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k soustavnému výkonu zdravotnického povolání všeobecné sestry a porodní asistentky usazenými osobami

§ 77

Uznávání odborné kvalifikace

(1) Odborně způsobilý k výkonu povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky je ten, komu byla uznána odborná kvalifikace. Vykonávat povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky na území České republiky může ten, jemuž byla uznána způsobilost k výkonu zdravotnického povolání. O uznání odborné kvalifikace, jiné způsobilosti a způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání rozhoduje ministerstvo.

(2) Odborná kvalifikace osob, které jsou v jiném členském státě způsobilé k výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky, se uznává

- a) na základě absolvování harmonizovaného vzdělávání na základě koordinace minimálních požadavků na odbornou přípravu (dále jen "automatické uznávání odborné kvalifikace"),
- b) na základě nabytých práv, nebo
- c) podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}.

§ 78

Automatické uznávání odborné kvalifikace

(1) Ministerstvo automaticky uzná doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu, který je uveden v seznamu dokladů o dosažené kvalifikaci (odstavec 2) a který potvrzuje, že dotyčná osoba splnila minimální požadavky na odbornou přípravu v souladu s příslušným předpisem práva Evropských společenství.

(2) Ministerstvo vyhlásí sdělením ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv v souladu s právem Evropských společenství (body V.2 a V.5 přílohy V směrnice 2005/36/ES) seznam dokladů o dosažené kvalifikaci (dále jen "seznam dokladů"), který obsahuje

- a) doklad o dosažené odborné kvalifikaci vydávaný na území daného členského státu, který opravňuje k výkonu povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky,
- b) název orgánu nebo instituce členského státu, které doklad o dosažené kvalifikaci vydávají,
- c) označení odbornosti v zemi původu,

- d) datum, od kterého v daném členském státě odborná příprava vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci splňuje minimální požadavky v souladu s příslušnými směnicemi Evropských společenství (dále jen "referenční den"),
- e) popřípadě další podmínky, které musí doklad o dosažené kvalifikaci splňovat, aby mohl být uznán automaticky podle odstavce 1.

(3) Ministerstvo automaticky uzná doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu, i když není uveden v seznamu dokladů (odstavec 2), pokud zároveň s ním uchazeč předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že dotyčná osoba splnila minimální požadavky na odbornou přípravu v souladu s příslušnými směnicemi Evropských společenství a že členský stát původu tomuto dokladu za účelem výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky přiznává stejné účinky jako dokladům uvedeným v seznamu dokladů.

(4) Ministerstvo uzná doklad o dosažené odborné kvalifikaci porodní asistentky, uvedený v seznamu dokladů podle odstavce 2, splňující minimální požadavky na odbornou přípravu porodních asistentek v souladu s příslušným předpisem Evropské unie upravujícím uznávání odborné kvalifikace, z něhož je zřejmé splnění alespoň jednoho z těchto kritérií:

- a) absolvování řádné odborné přípravy pro porodní asistentky po dobu nejméně 3 let sestávající z nejméně 4 600 hodin teoretické a praktické výuky, z čehož nejméně jednu třetinu musí představovat praktická výuka, přičemž tuto přípravu je možné vyjádřit rovněž v odpovídajících kreditech kreditního systému používaného v evropském prostoru vysokoškolského vzdělávání (dále jen "kreditní systém v evropském prostoru"),
- b) absolvování řádné odborné přípravy pro porodní asistentky po dobu nejméně 2 let sestávající z nejméně 3 600 hodin, přičemž tuto přípravu je možné vyjádřit rovněž v odpovídajících kreditech kreditního systému v evropském prostoru, které je podmíněno získáním dokladu o dosažené odborné kvalifikaci všeobecné sestry, uvedeného v seznamu dokladů podle odstavce 2, splňující minimální požadavky na odbornou přípravu všeobecných sester v souladu s příslušným předpisem Evropské unie upravujícím uznávání odborné kvalifikace, nebo
- c) absolvování řádné odborné přípravy pro porodní asistentky po dobu nejméně 18 měsíců sestávající z nejméně 3 000 hodin, přičemž tuto přípravu je možné vyjádřit rovněž v odpovídajících kreditech kreditního systému v evropském prostoru,
 1. po které vykonal uchazeč jednoletou odbornou praxi porodní asistentky, o níž bylo vydáno osvědčení; osvědčení o jednoleté odborné praxi vydal příslušný orgán domovského členského státu a potvrzuje jím, že uchazeč po získání dokladu o dosažené odborné kvalifikaci porodní asistentky uspokojivě vykonával všechny činnosti porodní asistentky po odpovídající dobu u poskytovatele zdravotních služeb, a
 2. která je podmíněna získáním dokladu o dosažené odborné kvalifikaci všeobecné sestry, uvedeného v seznamu dokladů podle odstavce 2, splňující minimální požadavky na odbornou

přípravu všeobecných sester v souladu s příslušným předpisem Evropské unie upravujícím uznávání odborné kvalifikace.

(5) Ministerstvo uzná doklad o dosažené odborné kvalifikaci uchazeče, který je porodní asistentkou, pokud zahájil odbornou přípravu před 18. lednem 2016, a

a) odborná příprava pro porodní asistentky odpovídající úrovni zahrnovala teoretickou a praktickou výuku, trvala po dobu nejméně 3 let, obsahovala předměty studijního programu uvedeného v příloze V bodu 5.5.1 směrnice 2005/36/ES a požadavkem pro přijetí do této přípravy bylo nejméně 10 let všeobecného vzdělání, nebo

b) odborná příprava pro porodní asistentky odpovídající úrovni

1.

trvala nejméně 18 měsíců,

2.

zahrnovala předměty studijního programu uvedené v příloze V bodu 5.5.1 směrnice 2005/36/ES, které nebyly předmětem výuky pro všeobecné sestry, a

3.

byla absolvovaná po získání dokladu o dosažené odborné kvalifikaci všeobecné sestry, uvedeném v seznamu dokladů podle odstavce 2, který splňuje minimální požadavky na odbornou přípravu všeobecných sester v souladu s příslušným předpisem Evropské unie upravujícím uznávání odborné kvalifikace.

(6) Za účelem výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky se dokladům podle odstavců 1, 3 až 5 na území České republiky přiznávají stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci vydávané v České republice.

§ 78a

Uznávání odborné kvalifikace na základě nabytých práv

(1) Nabytým právem se rozumí právo k výkonu zdravotnického povolání v členském státě původu za stejných podmínek, jaké má držitel dokladů, které prokazují splnění minimálních požadavků v souladu s příslušným předpisem práva Evropských společenství, na základě dokladu o dosažené kvalifikaci, byla-li odborná příprava vedoucí k vydání tohoto dokladu v členském státě původu zahájena před referenčním dnem uvedeným v seznamu dokladů, a to i když nesplňuje uvedené minimální požadavky.

(2) Pokud dále není uvedeno jinak, ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci podle odstavce 1, pokud zároveň s ním uchazeč předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že v tomto státě vykonával povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky po dobu stanovenou v odstavcích 3 až 6 nebo v § 78b. Za účelem výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky se těmito doklady na území České republiky přiznávají stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci vydávané v České republice.

(3) Povolání všeobecné sestry musí být vykonáváno po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání potvrzení, pokud dále není stanoveno jinak, a musí zahrnovat plnou odpovědnost za plánování, organizování a provádění ošetrovatelské péče poskytované pacientovi (výkon povolání bez odborného dohledu).

(4) Povolání porodní asistentky musí být vykonáváno po dobu nejméně 2 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání potvrzení.

(5) Ministerstvo uzná doklad, který

a)

byl vydán v Polské republice všeobecným sestrám, jejichž odborná příprava skončila před 1. květnem 2004 a nesplňuje minimální požadavky na vzdělání všeobecné sestry v souladu s příslušným předpisem Evropské unie upravujícím uznávání odborné kvalifikace, a

b)

je doložen diplomem "bakalář", který byl získán na základě speciálního programu pro kariérní postup uvedeného v článku 33 odst. 3 písm. b) bodě i) nebo ii) směrnice 2005/36/ES, za účelem ověření, zda dotyčná všeobecná sestra má úroveň znalostí a dovedností srovnatelnou s všeobecnými sestrami, které jsou držiteli kvalifikací uvedených pro Polskou republiku v seznamu dokladů podle § 78 odst. 2.

(6) Ministerstvo uzná doklad, který

a)

byl vydán v Polské republice porodním asistentkám, jejichž odborná příprava skončila před 1. květnem 2004 a nesplňuje minimální požadavky na odbornou přípravu porodní asistentky v souladu s příslušným předpisem Evropské unie upravujícím uznávání odborné kvalifikace, a

b)

je doložen diplomem "bakalář", který byl získán na základě speciálního programu pro kariérní postup uvedeného v článku 43 odst. 4 písm. b) bodě i) nebo ii) směrnice 2005/36/ES, za účelem ověření, zda dotyčná porodní asistentka má úroveň znalostí a dovedností srovnatelnou s porodními asistentkami, které jsou držiteli kvalifikací uvedených pro Polskou republiku v seznamu dokladů podle § 78 odst. 2.

(7) Odstavce 1 a 2 se nevztahují na uchazeče, kteří jsou držiteli kvalifikace "feldšer" (feldsher) udělené v Bulharsku před 31. prosincem 1999, i když část jejich činnosti je shodná s činnostmi všeobecné sestry.

(8) Obdobně jako doklad o dosažené kvalifikaci podle odstavce 1 se uznává doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí státu, který zanikl a jehož nástupnickým státem je členský stát původu, pokud zároveň s ním uchazeč předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že tomuto dokladu za účelem výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky přiznává stejné účinky jako dokladu uvedenému v odstavci 1. Potvrzení o tom, že se dokladu přiznávají stejné účinky, se nevyžaduje u dokladů vydaných na území Německé demokratické republiky.

(9) Československé doklady se považují za české.

§ 78b

(1) Ministerstvo uzná doklad, který byl vydán v Rumunsku všeobecným sestřám a který

- a) nesplňuje minimální požadavky na odbornou přípravu všeobecných sester v souladu s příslušným předpisem Evropské unie upravujícím uznávání odborné kvalifikace, a
- b) je doplněn potvrzením osvědčujícím, že tito uchazeči vykonávali skutečně a v souladu se zákonem činnosti všeobecné sestry v Rumunsku po dobu 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let před datem vydání potvrzení.

(2) Doklady předkládané podle odstavce 1 jsou

- a) "Certificat de competente profesionale de asistent medical generalist" s postsekundárním vzděláním získaným na škole typu scoala postliceala jako potvrzení o tom, že odborná příprava byla zahájena před 1. lednem 2007,
- b) Diploma de absolvire de asistent medical generalist" s krátkodobým vyšším vzděláváním jako potvrzení, že odborná příprava byla zahájena před 1. říjnem 2003,
- c) Diploma de licenta de asistent medical generalist" s dlouhodobým vyšším vzděláváním jako potvrzení, že odborná příprava byla zahájena před 1. říjnem 2003.

(3) Nabytá práva porodních asistentek podle § 78a odst. 2 a 4 se podle předpisu Evropské unie upravujícího uznávání odborné kvalifikace nevztahují na způsobilost k výkonu povolání porodní asistentka, jde-li o doklady vydané v Chorvatsku před 1. červencem 2013

- a) viša medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera (vrchní zdravotní sestra v gynekologicko-porodním oboru),
- b) medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera (zdravotní sestra v gynekologicko-porodním oboru),
- c) viša medicinska sestra primaljskog smjera (vrchní zdravotní sestra v oboru porodní asistence),
- d) medicinska sestra primaljskog smjera (zdravotní sestra v oboru porodní asistence),
- e) ginekološko-opstetrička primalja (gynekologicko-porodní asistentka),
- f) primalja (porodní asistentka).

§ 79

Zdravotní způsobilost

(1) Zdravotně způsobilý je ten, kdo předloží doklad o zdravotní způsobilosti požadovaný pro výkon povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky v členském státě původu; tento doklad nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Nepožaduje-li členský stát původu doklad o zdravotní způsobilosti pro výkon povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky, považuje ministerstvo za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který prokazuje splnění podmínky zdravotní způsobilosti stanovené tímto zákonem (§ 3 odst. 2).

§ 80

Bezúhonnost

(1) Pro prokázání podmínky bezúhonnosti (§ 3 odst. 3) se považuje za dostačující předložení výpisu z rejstříku trestů nebo obdobné evidence trestů členského státu původu nebo odpovídající doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu; tento doklad nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Pokud členský stát původu doklad uvedený v odstavci 1 nevydává, může být tento doklad nahrazen místopřísežným nebo čestným prohlášením.

§ 81

Řízení o uznávání odborné kvalifikace, řízení o uznávání jiné způsobilosti a řízení o uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče

(1) V řízení o uznávání odborné kvalifikace a v řízení o uznávání jiné způsobilosti se postupuje podle tohoto zákona a podle části první hlavy IV zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}. Součástí žádosti o uznání odborné kvalifikace může být žádost o uznání jiné způsobilosti a žádost o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče. Jsou-li součástí žádosti o uznání odborné kvalifikace též žádost o uznání jiné způsobilosti nebo žádost o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, ministerstvo vždy nejdříve rozhodne o uznání odborné kvalifikace žadatele.

(2) K žádosti o uznání jiné způsobilosti uchazeč přiloží doklady uvedené v § 79 a 80.

(3) K žádosti o uznání odborné kvalifikace uchazeč, který je držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci prokazujícího splnění minimálních požadavků v souladu s příslušným předpisem práva

Evropské unie, přiloží osvědčení vydané příslušným orgánem členského státu potvrzující, že se na tento doklad vztahuje příslušný předpis práva Evropské unie upravující uznávání odborných kvalifikací.

(4) K žádosti o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče uchazeč přiloží rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace. Rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace se k žádosti nepřikládá, pokud jde o společnou žádost podle odstavce 1 nebo byl uchazeči vydán Evropský profesní průkaz podle zákona o uznávání odborné kvalifikace; skutečnost, že byl vydán Evropský profesní průkaz, uvede uchazeč v žádosti. K žádosti o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání uchazeč dále přiloží rozhodnutí o uznání jiné způsobilosti, nejedná-li se o společnou žádost podle odstavce 1, a doklady o ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce podle § 82 odst. 1 písm. a), b) nebo c); pokud uchazeč nepředloží některý z dokladů uvedených v § 82 odst. 1 písm. a), b) nebo c), ministerstvo jej vyzve k ověření znalosti českého jazyka pohovorem.

(5) Na základě rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace, rozhodnutí o uznání jiné způsobilosti a po ověření, ve kterém uchazeč prokáže, že ovládá český jazyk v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání, ministerstvo vydá rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, které žadatele opravňuje k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu povolání jiného odborného pracovníka na území České republiky.

(6) V případě, že uchazeč při ověření znalosti českého jazyka podle § 82 neprokáže znalost českého jazyka v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání nebo činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, ministerstvo řízení o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče usnesením přeruší na dobu, než

- a) uchazeč předloží doklad o skutečnostech uvedených v § 82 odst. 1 písm. a), b) nebo c), nebo
- b) se uchazeč přihlásí k ověření znalosti pohovorem podle § 82 odst. 1 písm. d), nejdéle však na dobu 1 roku; po marném uplynutí této doby se řízení zastaví.

(7) V případě, že uchazeč požádá o uznání jiné způsobilosti nebo uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, aniž by byl současně držitelem rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace nebo mu byl vydán Evropský profesní průkaz, ministerstvo řízení o uznání jiné způsobilosti nebo řízení o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče usnesením přeruší na dobu, než žadatel doloží rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace nebo než mu bude vydán Evropský profesní průkaz, nejdéle však na dobu 3 měsíců.

(1) Znalost českého jazyka se vyžaduje pouze v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce ověřuje ministerstvo

- a) posouzením dokladu o jazykové zkoušce z českého nebo slovenského jazyka,
- b) posouzením vzdělání absolvovaného v českém nebo slovenském jazyce,
- c) posouzením jiných žadatelem doložených skutečností prokazujících znalost českého jazyka v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, nebo
- d) pohovorem; postup při ověření znalosti českého jazyka stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Ověření znalosti českého jazyka pohovorem podle odstavce 1 písm. d) ministerstvo provede až po vydání rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace a před vydáním rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče na území České republiky.

§ 83

Užívání označení odbornosti

Usazená osoba, které byla uznána odborná kvalifikace pro výkon zdravotnického povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky, je oprávněna užívat označení odbornosti podle § 5 nebo 6.

§ 84

Ustanovení § 73 až 83 se použijí pro státní příslušníky států Evropského hospodářského prostoru obdobně. Za státního příslušníka smluvního státu Evropského hospodářského prostoru se považuje státní příslušník podle Dohody o Evropském hospodářském prostoru¹⁸⁾ a Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy a Švýcarskou konfederací o volném pohybu osob.¹⁹⁾

HLAVA VIII

UZNÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ A K VÝKONU ČINNOSTÍ SOUVISEJÍCÍCH S POSKYTOVÁNÍM ZDRAVOTNÍ PÉČE JINÝCH OSOB NEŽ UCHAZEČŮ UVEDENÝCH V HLAVĚ VII

§ 85

(1) Podle této hlavy se postupuje při uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu povolání jiného odborného pracovníka, při uznávání specializované způsobilosti zdravotnického pracovníka nebo při rozhodování o povolení k výkonu zdravotnického povolání u

osob, na které se nevztahuje hlava VII.

(2) Osoby, na které se nevztahuje hlava VII, získávají způsobilost vykonávat na území České republiky zdravotnické povolání nebo povolání jiného odborného pracovníka na základě rozhodnutí ministerstva o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu povolání jiného odborného pracovníka.

(3) Osoby, na které se nevztahuje hlava VII, získávají specializovanou způsobilost zdravotnického pracovníka na základě rozhodnutí ministerstva o uznání specializované způsobilosti zdravotnického pracovníka.

(4) Osoby, na které se nevztahuje hlava VII, mohou vykonávat na území České republiky zdravotnické povolání na základě rozhodnutí ministerstva o povolení k výkonu zdravotnického povolání.

§ 85a

(1) Žádost o uznání způsobilosti k výkonu povolání jiného odborného pracovníka podává žadatel ministerstvu. Součástí žádosti jsou

- a) úředně ověřený překlad dokladů o získaném zahraničním vzdělání,
- b) osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštního právního předpisu²⁾ (dále jen "osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání") nebo rozhodnutí o uznání rovnocennosti nebo platnosti dokladu o dosažení základního, středního nebo vyššího odborného vzdělání v zahraničí podle zvláštních právních předpisů³⁰⁾ (dále jen "nostrifikace"),
- c) doklad o zdravotní způsobilosti k výkonu povolání jiného odborného pracovníka ne starší 3 měsíců; zdravotní způsobilost se prokazuje lékařským posudkem³¹⁾ vydaným na základě lékařské prohlídky poskytovatelem pracovnělékařských služeb, popřípadě registrujícím poskytovatelem zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství, a není-li, jiným poskytovatelem zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství,
- d) doklad o bezúhonnosti ne starší 3 měsíců,
- e) doklad o typu pobytu na území České republiky³²⁾,
- f) doklad o zaplacení správního poplatku²⁹⁾,
- g) prohlášení o znalosti českého jazyka v rozsahu nezbytném pro výkon povolání jiného odborného pracovníka v České republice; schopnost odborně se vyjadřovat v českém jazyce v rozsahu nezbytném pro výkon povolání jiného odborného pracovníka ve zdravotnictví se ověřuje podle § 82 odst. 1 obdobně.

(2) Po předložení úplné žádosti podle odstavce 1 ministerstvo rozhodne o uznání způsobilosti k výkonu povolání jiného odborného pracovníka na území České republiky.

§ 85b

(1) Žadatel o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání musí před podáním žádosti podle odstavce 4 úspěšně složit aprobační zkoušku, nestanoví-li se v odstavci 5 jinak.

(2) Žádost o vykonání aprobační zkoušky podává žadatel ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci. Součástí žádosti jsou

- a) osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání,
- b) rozhodnutí o nostrifikaci, nebo
- c) úředně ověřený překlad dokladů o získaném zahraničním vzdělání poskytující informace o délce studia, rozsahu teoretické a praktické přípravy, znalostech a dovednostech, které žadatel v průběhu studia získal, a činnostech, ke kterým získal oprávnění; srovnání získané odborné způsobilosti u povolání, která na území České republiky vykonávají absolventi akreditovaných kvalifikačních kurzů, provádí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace.

(3) Aprobační zkouška se skládá z písemné, ústní a praktické části; obsah a délku jednotlivých částí stanoví prováděcí právní předpis. Aprobační zkouška se koná v českém jazyce před zkušební komisí podle zkušebního řádu pro aprobační zkoušky stanoveného prováděcím právním předpisem. Písemnou část aprobační zkoušky je možné vykonat v jazyce českém, anglickém, francouzském, německém nebo ruském. Zkušební komisi zřizuje ministr zdravotnictví jako svůj poradní orgán. Členy zkušební komise jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví. Funkční období člena zkušební komise je pětileté. Funkci člena zkušební komise je možné vykonávat nejdéle ve dvou po sobě následujících obdobích. Ministr zdravotnictví může člena zkušební komise odvolat z funkce jen pro ztrátu bezúhonnosti, pro dlouhodobou neúčast na práci zkušební komise, nebo na vlastní žádost tohoto člena zkušební komise. Na základě úspěšně vykonané aprobační zkoušky vydá ministerstvo doklad o složení aprobační zkoušky.

(4) Žádost o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání podává žadatel ministerstvu. Součástí žádosti jsou

- a) doklad o úspěšně složené aprobační zkoušce,
- b) úředně ověřený překlad dokladů o získaném zahraničním vzdělání,
- c) osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání nebo rozhodnutí o nostrifikaci,
- d) doklad o zdravotní způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání ne starší 3 měsíců; zdravotní způsobilost se prokazuje lékařským posudkem³¹⁾ vydaným na základě lékařské

prohlídky poskytovatelem pracovnělékařských služeb, popřípadě registrujícím poskytovatelem zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství, a není-li, jiným poskytovatelem zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství,

- e) doklad o bezúhonnosti ne starší 3 měsíců,
- f) doklad o typu pobytu na území České republiky³²⁾,
- g) doklad o zaplacení správního poplatku²⁹⁾.

(5) Pokud žadatel o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky uzná jeho odbornou způsobilost kterýkoli z členských států, absolvování aprobační zkoušky se nevyžaduje.

(6) V případě posuzování způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání žadatele uvedeného v odstavci 5 ministerstvo posoudí, zda žadatel splňuje minimální požadavky podle prováděcího právního předpisu upravujícího minimální požadavky na vzdělání k získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání. Pokud žadatel tyto požadavky nesplňuje, ministerstvo postupuje podle hlavy VII a zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}.

(7) Po předložení úplné žádosti podle odstavce 4 ministerstvo rozhodne o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.

§ 85c

(1) Žádost o uznání specializované způsobilosti zdravotnického pracovníka podává ministerstvu žadatel, který má odbornou způsobilost nebo způsobilost k výkonu zdravotnického povolání podle tohoto zákona. Součástí žádosti jsou

- a) doklad o odborné způsobilosti nebo doklad o způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání podle tohoto zákona,
- b) úředně ověřený překlad dokladů o získaném zahraničním vzdělání poskytující informace o délce studia, rozsahu teoretické a praktické přípravy, znalostech a dovednostech, které žadatel v průběhu studia získal, a činnostech, ke kterým získal oprávnění,
- c) doklad o zdravotní způsobilosti k výkonu příslušného zdravotnického povolání ne starší 3 měsíců; zdravotní způsobilost se prokazuje lékařským posudkem³¹⁾ vydaným na základě lékařské prohlídky poskytovatelem pracovnělékařských služeb, popřípadě registrujícím poskytovatelem zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství, a není-li, jiným poskytovatelem zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství,
- d) doklad o bezúhonnosti ne starší 3 měsíců,
- e) doklad o zaplacení správního poplatku²⁹⁾.

(2) Po předložení úplné žádosti podle odstavce 1 ministerstvo rozhodne o uznání specializované způsobilosti zdravotnického pracovníka na území České republiky, pokud absolvované studium plně odpovídá svým obsahem a rozsahem minimálním požadavkům stanoveným vzdělávacím programem pro příslušný obor specializačního vzdělávání zveřejněným ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví jako poslední. V ostatních případech ministerstvo rozhodne o neuznání specializované způsobilosti zdravotnického pracovníka na území České republiky.

§ 86

(1) Absolventi akreditovaných zdravotnických studijních oborů uskutečňovaných vysokými školami v České republice v jiném vyučovacím jazyce než českém jsou odborně způsobilí k výkonu zdravotnického povolání; na území České republiky mohou vykonávat povolání po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce. Ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce provádí ministerstvo. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce se vyžaduje v rozsahu nezbytném k výkonu zdravotnického povolání. Na základě ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce vydá ministerstvo rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky do 90 dnů ode dne podání žádosti.

(2) Ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce se nevyžaduje u studentů, kteří získali předcházející vzdělání v českém jazyce.

§ 87

zrušen zákonem č. 189/2008 Sb.

§ 88

Do dne počátku platnosti smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii platí pro státní příslušníky členských států ustanovení § 85 odst. 1 až 3.

§ 89

(1) Ministerstvo může osobám uvedeným v § 85 odst. 1 bez uznání způsobilosti podle § 85b na základě žádosti a po prokázání zdravotní způsobilosti³¹⁾ a bezúhonnosti vydat rozhodnutí o povolení k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky pod přímým vedením zdravotnického pracovníka v příslušném povolání pro činnosti, které je možné vykonávat pod přímým vedením, na dobu určitou s vymezením činností, které lze na základě tohoto rozhodnutí vykonávat, pokud je žadatel pozván do České republiky akreditovaným zařízením v příslušném oboru k provedení jednorázového výkonu.

(2) Ministerstvo může bez uznání způsobilosti podle § 85b na základě žádosti a po prokázání zdravotní způsobilosti³¹⁾ a bezúhonnosti vydat rozhodnutí o povolení k výkonu odborné praxe zdravotnického pracovníka za účelem nabývání odborných nebo praktických zkušeností na dobu určitou pod přímým vedením zdravotnického pracovníka v příslušném povolání pro činnosti, které je možné vykonávat pod přímým vedením, pokud je žadatel pozván do České republiky právnickou osobou vykonávající činnost školy zapsané do rejstříku škol a školských zařízení, vysokou školou,

výzkumnou institucí nebo akreditovaným zařízením, a to

- a) k výkonu odborné praxe trvající déle než 3 měsíce, maximálně však 1 rok, nebo
- b) k výkonu odborné praxe trvající maximálně 3 měsíce.

(3) K žádosti o povolení výkonu odborné praxe podle odstavce 2 písm. a) je žadatel povinen doložit nostrifikaci. Povolení výkonu praxe podle odstavce 2 písm. a) je možné vydat v celkovém součtu nejdéle na dobu 2 let.

(4) Ministerstvo vydá bez uznání způsobilosti podle § 85b po prokázání zdravotní způsobilosti³¹⁾ a bezúhonnosti a po složení písemné části aprobační zkoušky podle právního předpisu upravujícího zkušební řád pro aprobační zkoušky, rozhodnutí o povolení k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky pod přímým vedením zdravotnického pracovníka v příslušném povolání, pokud žadatel hodlá absolvovat praktickou část aprobační zkoušky. Toto rozhodnutí ministerstvo vydá na dobu trvání praktické části aprobační zkoušky podle právního předpisu upravujícího zkušební řád pro aprobační zkoušky.

(5) Zdravotnický pracovník vykonávající přímé vedení podle odstavce 1, 2 nebo 4 musí být fyzicky přítomen ve zdravotnickém zařízení, kde je příslušné zdravotnické povolání podle odstavce 1 nebo 4 nebo odborná praxe podle odstavce 2 vykonávána. Zdravotnický pracovník může toto přímé vedení vykonávat nejvýše nad jedním zdravotnickým pracovníkem, kterému bylo vydáno rozhodnutí o povolení k výkonu zdravotnického povolání podle odstavce 1 nebo 4 nebo rozhodnutí o povolení odborné praxe podle odstavce 2, a nemůže být současně školitelem. Zdravotnický pracovník vykonávající přímé vedení musí být způsobilý k výkonu příslušného zdravotnického povolání bez odborného dohledu.

(6) Výkon zdravotnického povolání podle odstavce 1 nebo 4 a výkon praxe podle odstavce 2 nelze započítat do specializačního vzdělávání.

HLAVA IX

PŘESTUPKY

§ 89a

Přestupky právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel akreditovaného zařízení dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 50 odst. 1 písm. a) uskutečňuje vzdělávání v rozporu s rozhodnutím o udělení nebo prodloužení akreditace,
- b)

- v rozporu s § 50 odst. 1 písm. e) nevede dokumentaci o vzdělání podle vzdělávacího programu v rozsahu akreditace,
- c) v rozporu s § 50 odst. 1 písm. g) neoznámí změnu podmínek souvisejících se zabezpečením vzdělávání podle vzdělávacího programu v rozsahu akreditace,
- d) v rozporu s § 50 odst. 1 písm. h) neumožní vykonání praktické části atestační zkoušky, závěrečné zkoušky akreditovaného kvalifikačního kurzu, aprobační zkoušky, rozdílové zkoušky nebo adaptačního období,
- e) v rozporu s § 50 odst. 2 neoznámí ministerstvu záměr ukončit uskutečňování vzdělávání, neinformuje účastníky vzdělávání o záměru ukončit uskutečňování vzdělávání nebo nepředá ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání.

(2) Poskytovatel zdravotních služeb s rezidenčním místem nebo krajská hygienická stanice s rezidenčním místem se dopustí přestupku tím, že

- a) uskutečňuje specializační vzdělávání v rozporu s rozhodnutím o udělení akreditace,
- b) v rozporu s § 60d písm. c) se nepodrobí kontrole dodržování podmínek čerpání dotace a účelovosti použití vynaložené dotace a zabezpečení specializačního vzdělávání rezidenta,
- c) v rozporu s § 60d písm. d) nevede dokumentaci o specializačním vzdělávání v rozsahu akreditace,
- d) v rozporu s § 60d písm. e) nepředá ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání,
- e) v rozporu s § 60d písm. a) nezajistí rezidentovi řádné absolvování všech součástí specializačního programu,
- f) v rozporu s § 60d písm. b) nenahlásí změnu údajů uvedených v žádosti o dotaci na rezidenční místo,
- g) v rozporu s § 60d písm. f) nenahlásí datum zahájení a ukončení přerušení specializačního vzdělávání rezidenta.

(3) Poskytovatel zdravotních služeb, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že uskutečňuje vzdělávání ve vzdělávacích programech podle § 45 odst. 1 písm. a), b) a d) bez akreditace.

(4) Za přestupek lze uložit pokutu

- a) od 5 000 do 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c) a odstavce 2 písm. f) a g),
- b)

od 10 000 do 100 000 Kč, jde-li o přešupek podle odstavce 1 písm. a), b), d) a e), odstavce 2 písm. a) až e) a odstavce 3.

§ 89b

Společná ustanovení k přešupkům

(1) Přešupky podle tohoto zákona projednává ministerstvo.

(2) Pokutu ukládá a vybírá ministerstvo.

HLAVA X

ZMOCŇOVACÍ USTANOVENÍ

§ 90

(1) Obory specializačního vzdělávání a označení odbornosti zdravotnických pracovníků se specializovanou způsobilostí, převedení specializací podle dřívějších právních předpisů na nové obory specializačního vzdělávání, označení odbornosti specialistů a výši úhrady za atestační zkoušku a aprobační zkoušku stanoví vláda nařízením.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) podrobnosti o konání atestační zkoušky, závěrečné zkoušky akreditovaných kvalifikačních kurzů a zkušební řád,
- b) složení a činnost zkušební komise pro aprobační zkoušky a zkušební řád pro aprobační zkoušky,
- c) náležitosti a vzor diplomu o specializaci, náležitosti a vzor osvědčení o získané odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo povolání jiného odborného pracovníka, náležitosti a vzor certifikátu o zvláštní odborné způsobilosti,
- d) v dohodě s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy minimální požadavky na studijní a vzdělávací programy k získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání,
- e) činnosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků,
- f) seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání, obsah lékařských prohlídek a náležitosti lékařského posudku,
- g) průběh specializačního vzdělávání a postup při jeho přerušení nebo ukončení,
- h) postup při ověření znalosti českého jazyka,
- i)

postup při vyhlášení výběrového řízení na rezidenční místo, průběh výběrového řízení na rezidenční místo a základní kritéria výběru rezidenta.

HLAVA XI

SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 91

Společná ustanovení

(1) Účast členů na jednáních akreditační komise, atestačních, zkušebních a aprobačních komisí zřizovaných ministerstvem, popřípadě pověřenou organizací, je jiným úkonem v obecném zájmu^{21c)}, při němž náleží členům komise náhrada mzdy. Členům komise, kteří nejsou v pracovním poměru nebo obdobném pracovním vztahu, jsou však výdělečně činní, přísluší náhrada ušlého výdělku za dobu výkonu funkce člena komise v jimi prokázané výši, nejvýše však ve výši průměrné mzdy v národním hospodářství vyhlášené a zveřejněné Ministerstvem práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv pro účely zaměstnanosti^{21d)}. Členům komise se poskytuje úhrada cestovních náhrad podle zvláštního právního předpisu pro zaměstnance v pracovním poměru^{21e)}.

(2) Atestační zkoušku a aprobační zkoušku provádí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, za úhradu, kterou hradí uchazeč. Výši úhrady stanoví vláda nařízením. Pokud zkoušky podle věty první provádí pověřená organizace, je tato úhrada příjmem pověřené organizace^{21f)}.

(3) Členové akreditační komise, atestačních, zkušebních a aprobačních komisí jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděli při výkonu činnosti v uvedených komisích; to neplatí, pokud byli této povinnosti zproštěni ministrem zdravotnictví.

(4) Tento zákon se vztahuje i na zdravotnické pracovníky a jiné odborné pracovníky, kteří vykonávají zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče v působnosti jiných resortů než ministerstva, s tím, že zvláštní právní předpis může stanovit další podmínky výkonu zdravotnického povolání.

(5) Ženy, které získaly způsobilost zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka v oboru s profesním označením v mužském rodě, mohou používat profesní označení přechýlené. Muži, kteří získali způsobilost zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka v oboru s profesním označením v ženském rodě, mohou používat profesní označení přechýlené.

(6) Seznam

- a) akreditovaných zdravotnických magisterských a bakalářských studijních oborů uskutečňovaných vysokými školami a
- b)

vzdělávacích programů vyšších odborných zdravotnických škol, kterými se získává způsobilost k výkonu zdravotnického povolání, zveřejňuje ministerstvo způsobem umožňujícím dálkový přístup. Seznamy podle věty první obsahují název školy a oboru nebo programu, získanou způsobilost, dobu platnosti akreditace a datum vydání souhlasného stanoviska nebo povolení ministerstvem.

§ 91a

Odborná praxe

(1) Pro absolvování odborné praxe v akreditovaném zařízení v České republice lze dočasně přidělit zaměstnance k výkonu práce k jiné právnické nebo fyzické osobě (dále jen "jiná osoba") na základě písemné smlouvy mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem za podmínek stanovených v písemné smlouvě uzavřené mezi zaměstnavatelem a jinou osobou, nejdéle však na dobu potřebnou pro získání odborné nebo specializované způsobilosti, vědomostí a dovedností v rámci celoživotního vzdělávání (dále jen "stáž").

(2) Smlouva zaměstnavatele se zaměstnancem o dočasném přidělení zaměstnance k jiné osobě na stáž obsahuje zejména

- a) název a sídlo jiné osoby, k níž se zaměstnanec přiděluje na stáž,
- b) místo výkonu stáže, den zahájení stáže, dobu, na kterou se stáž sjednává,
- c) určení školitele, který je zaměstnancem jiné osoby, oprávněného přidělovat zaměstnanci práci po dobu stáže a kontrolovat ji,
- d) podmínky jednostranného prohlášení zaměstnance i zaměstnavatele o ukončení stáže před uplynutím sjednané doby.

Jiná osoba nesmí vůči zaměstnanci činit právní úkony jménem zaměstnavatele.

(3) Smlouva zaměstnavatele s jinou osobou o dočasném přidělení zaměstnance na stáž obsahuje zejména:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě rodné příjmení, státní občanství, datum a místo narození a bydliště dočasně přiděleného zaměstnance,
- b) druh práce, kterou bude dočasně přidělený zaměstnanec na stáži vykonávat; druh práce musí být v souladu se vzdělávacím programem,
- c) určení doby, po kterou bude dočasně přidělený zaměstnanec vykonávat stáž u jiné osoby,
- d) místo výkonu stáže,
- e) den nástupu dočasně přiděleného zaměstnance k výkonu stáže u jiné osoby.

(4) Zdravotní způsobilost k práci vykonávané v rámci stáže posuzuje a pracovnělékařské služby po dobu stáže zaměstnanci poskytuje poskytovatel pracovnělékařských služeb jiné osoby.

§ 91b

Odstranění tvrdosti

(1) Ministr zdravotnictví může na základě písemné žádosti podané zdravotnickým pracovníkem nebo jiným odborným pracovníkem rozhodnout ve výjimečných případech o odstranění tvrdosti v případě přiznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

(2) Žádost musí být odůvodněna; lze ji podat až po vyčerpání řádných opravných prostředků podle správního řádu.

(3) V řízení o odstranění tvrdosti se rozhodnutí vydává nejpozději do 90 dnů ode dne zahájení řízení.

(4) Proti rozhodnutí o odstranění tvrdosti nelze podat rozklad.

§ 92

Vykonávat nelékařské zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky osobami, které nejsou způsobilé k výkonu tohoto povolání nebo k výkonu těchto činností podle tohoto zákona, a to i dočasně nebo příležitostně, je zakázáno. Zakázáno je rovněž užívání označení odbornosti osobami, které nejsou způsobilé k výkonu nelékařského zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče podle tohoto zákona.

§ 93

zrušen zákonem č. 189/2008 Sb.

§ 94

(1) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti zdravotnického pracovníka osvědčení potvrzující soustavný výkon zdravotnického povolání žadatele na území České republiky v souladu s právními předpisy a osvědčení potvrzující, že žadatel je držitelem dokladu o odborné, popřípadě specializované způsobilosti pro výkon zdravotnického povolání.

(2) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti všeobecné sestry nebo porodní asistentky, která hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získala v České republice odbornou nebo specializovanou způsobilost a která splňuje minimální požadavky na odbornou přípravu pro všeobecné sestry nebo porodní asistentky podle příslušného předpisu Evropské unie¹⁾, osvědčení potvrzující, že dosažená odborná způsobilost je rovnocenná odborné přípravě podle

uvedeného předpisu. K žádosti podle věty první žadatel doloží kopii dokladu o získané odborné způsobilosti uvedeného v seznamu dokladů v § 78 odst. 2 tohoto zákona. Bez doložení dokladu o získané odborné způsobilosti podle věty druhé nelze osvědčení podle věty první vydat.

(3) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti všeobecné sestry nebo porodní asistentky, která hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získala v České republice odbornou způsobilost, která nevyhovuje všem požadavkům na odbornou přípravu pro všeobecné sestry podle příslušného předpisu Evropské unie¹⁾ a která dokládá úspěšné ukončení odborné přípravy zahájené před 1. květnem 2004, osvědčení potvrzující, že tento žadatel skutečně a v souladu s právními předpisy vykonával činnosti všeobecné sestry nebo porodní asistentky po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání osvědčení.

(4) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti všeobecné sestry nebo porodní asistentky, která hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získala v České republice odbornou nebo specializovanou způsobilost, která neodpovídá současnému označení odbornosti zdravotnického povolání, osvědčení potvrzující, že tento žadatel získal v souladu s právními předpisy odbornou nebo specializovanou způsobilost pro výkon povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky a že jeho odborná způsobilost je považována za rovnocennou kvalifikacím a označením odbornosti, které platí pro tato povolání v současné době.

(5) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti zdravotnického pracovníka osvědčení potvrzující, že jeho dosažená úroveň kvalifikace je totožná s některou úrovní uvedenou podle příslušného předpisu Evropské unie¹⁾ Věta první se použije pro osvědčení potvrzující získanou odbornou způsobilost pro všechna zdravotnická povolání mimo povolání všeobecné sestry a porodní asistentky nebo pro osvědčení potvrzující získanou specializovanou způsobilost pro všechna zdravotnická povolání včetně specializací pro všeobecné sestry a porodní asistentky.

(6) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti zdravotnického pracovníka osvědčení potvrzující, že zdravotnický pracovník splňuje podmínku zdravotní způsobilosti nebo bezúhonnosti podle tohoto zákona. Osvědčení je platné po dobu 3 měsíců ode dne jeho vydání.

(7) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti zdravotnického pracovníka osvědčení potvrzující i jiné skutečnosti usnadňující volný pohyb osob v rámci členských států vyplývající z tohoto zákona nebo příslušného předpisu Evropské unie¹⁾.

(8) Osvědčení uvedená v odstavcích 1 až 7 ministerstvo vydá též na základě žádosti příslušného orgánu jiného členského státu.

§ 95

(1) Ministerstvo poskytne členskému státu, v němž fyzická osoba vykonává nebo hodlá vykonávat zdravotnické povolání, na jeho žádost informace o

a)

- postihu za trestný čin této osoby, pokud postih souvisí s výkonem zdravotnického povolání, a
- b) postihu za přešůpek této osoby, pokud souvisí s výkonem zdravotnického povolání nebo může mít v daném členském státě vliv na zahájení výkonu zdravotnického povolání. Poskytnutí informací podle věty první ministerstvo zajistí podle hlavy VII zákona o uznávání odborné kvalifikace. Obdobně ministerstvo informuje členský stát původu v případě hostující osoby.

(2) Pro účely stanovené v odstavci 1 je ministerstvo oprávněno si vyžádat

- a) výpis z evidence Rejstříku trestů; žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup, a
- b) informace o postihu za přešůpek, pokud tento postih souvisí s výkonem zdravotnického povolání nebo může mít v daném členském státě vliv na zahájení výkonu zdravotnického povolání; informace o správním postihu zašle ministerstvu příslušný správní orgán do 5 dnů ode dne obdržení žádosti.

(3) Pro účely stanovené v odstavci 1 je ministerstvo oprávněno vyžádat si opis pravomocného rozhodnutí od soudu nebo příslušného správního orgánu. Pokud rozhodnutí neobsahuje skutečnosti rozhodné pro posouzení skutečností uvedených v odstavci 1 písm. a), je ministerstvo oprávněno nahlížet do těch částí trestního spisu nebo správního spisu, které tyto skutečnosti obsahují.

§ 95a

Kontrola

Kontrolu dodržování povinností stanovených tímto zákonem provádí ministerstvo, pokud dále není stanoveno jinak.

§ 95b

Pověření k výkonu některých činností

(1) Ministerstvo může pověřit právníckou osobu výkonem činnosti podle § 50 odst. 2, § 54 odst. 5, § 56 odst. 4 a 5, § 57 odst. 4 a 5, § 58 odst. 2 a 4, § 60 odst. 1, § 60a odst. 7, § 60d písm. b), e) a f), § 85b odst. 2 a § 91 odst. 1 a 2.

(2) Ministerstvo může uzavřít s univerzitou nebo jinou právníckou osobou veřejnoprávní smlouvu za účelem přenesení výkonu činnosti podle § 50 odst. 2, § 54 odst. 5, § 56 odst. 4 a 5, § 57 odst. 4 a 5, § 58 odst. 2 a 4, § 60 odst. 1, § 60a odst. 7, § 60d písm. b), e) a f), § 85b odst. 2 a § 91 odst. 1 a 2.

(3) Veřejnoprávní smlouva podle odstavce 2 obsahuje výčet činností, jejichž výkon má být přenesen, a podmínky jejich výkonu, zejména

- a) úpravu úhrady nákladů souvisejících s výkonem přenesených činností,
- b) úpravu ochrany osobních údajů,
- c) úpravu práv duševního vlastnictví a
- d) stanovení doby, na kterou je veřejnoprávní smlouva uzavírána.

Přechodná ustanovení

§ 96

(1) Pokud zdravotnický pracovník získal odbornou způsobilost nebo specializovanou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání podle dřívějších právních předpisů způsobem neodpovídajícím tomuto zákonu, přizná mu ministerstvo způsobilost k výkonu zdravotnického povolání podle tohoto zákona na základě jeho písemné žádosti.

(2) Pomaturitní specializační studium a speciální průprava, které zdravotničtí pracovníci nebo jiní odborní pracovníci absolvovali podle dosavadních právních předpisů, se považují za specializační vzdělávání. Do 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona probíhá specializační vzdělávání podle dosavadních právních předpisů. Fyzické osoby zařazené do specializačního pomaturitního studia nebo speciální průpravy podle dosavadních právních předpisů ji dokončí podle těchto předpisů.

(3) Specializovanou způsobilost v oboru studia mají též absolventi studia na vyšších a středních zdravotnických školách v oboru diplomovaná dětská sestra, diplomovaná sestra pro intenzivní péči, diplomovaná sestra pro psychiatrii, sestra pro psychiatrii nebo sestra pro intenzivní péči, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004; je-li studium kratší než 3 roky, je podmínkou získání specializované způsobilosti předchozí absolvování střední zdravotnické školy v oboru zdravotní sestra nebo dětská sestra nebo všeobecná sestra.

(4) Jiní odborní pracovníci, kteří složili specializační zkoušku (atestaci) do konce roku 2009 podle dosavadních právních předpisů, jsou považováni za zdravotnické pracovníky se specializovanou způsobilostí k výkonu povolání bez odborného dohledu v příslušném oboru činnosti. Jiní odborní pracovníci, s výjimkou absolventů psychologie [§ 43 odst. 2 písm. a) bod 1], kteří ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vykonávali povolání jiného odborného pracovníka nejméně 20 let, jsou považováni za zdravotnické pracovníky s odbornou způsobilostí k výkonu povolání bez odborného dohledu.

(5) Kurzy poskytující způsobilost k výkonu povolání nižších zdravotnických pracovníků na základě souhlasného stanoviska ministerstva podle dosavadních právních předpisů poskytují způsobilost k výkonu zdravotnického povolání do doby skončení pověření ministerstvem, nejdéle však do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(6) Do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona není osvědčení podmínkou pro výkon povolání bez odborného dohledu.

(7) Fyzickým osobám, které požádají o vydání osvědčení do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a které prokáží odbornou způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka, bezúhonnost a zdravotní způsobilost, bude vydáno osvědčení na období

- a) 6 let, pokud prokáží minimálně 3 roky výkonu zdravotnického povolání z období posledních 6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby⁶⁾ a účast na celoživotním vzdělávání,
- b) 5 let, pokud prokáží minimálně 1 rok výkonu zdravotnického povolání z období posledních 6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby⁶⁾ nebo 2 let výkonu zdravotnického povolání z období posledních 6 let v rozsahu minimálně pětiny stanovené týdenní pracovní doby,⁶⁾
- c) 4 let v ostatních případech.

(8) Vzdělávací zařízení zabezpečující pomaturitní specializační studium nebo speciální průpravu podle dosavadních právních předpisů se do rozhodnutí ministerstva považují za akreditovaná zařízení podle tohoto zákona, nejdéle však 2 roky od nabytí účinnosti tohoto zákona.

(9) Index odbornosti, do kterého se zaznamenávaly zdravotnickým pracovníkům údaje o průběhu celoživotního vzdělávání a průběhu výkonu zdravotnického povolání, může být používán i nadále jako průkaz odbornosti. O vydání nového průkazu odbornosti podle tohoto zákona mohou zdravotničtí pracovníci požádat ministerstvo, pokud v dosavadním indexu není místo pro další záznamy.

§ 97

(1) Vysoké školy jsou povinny předložit Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy žádost o akreditaci bakalářských a magisterských studijních programů pro přípravu všeobecných sester a bakalářských studijních programů pro přípravu porodních asistentek do 31. prosince 2003. Obsah a rozsah nových studijních programů musí odpovídat minimálním požadavkům stanoveným zvláštním právním předpisem a být v souladu s právem Evropských společenství.¹⁶⁾ Dnem udělení akreditace, nejpozději však ke dni 1. září 2004, pozbývá platnosti akreditace udělená dosavadním bakalářským studijním programům, nahrazeným novými bakalářskými studijními programy pro přípravu všeobecných sester a bakalářskými studijními programy pro přípravu porodních asistentek.

(2) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a ministerstvo posoudí stávající učební dokumenty studijních oborů středních zdravotnických škol a vyšších zdravotnických škol z hlediska jejich souladu s tímto zákonem a prováděcím právním předpisem, a to nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Zjistí-li Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy nebo ministerstvo, že stávající učební dokumenty neodpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem, vydá Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy v dohodě s

ministerstvem nové učební dokumenty nejpozději do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle nových učebních dokumentů, ke kterým ministerstvo vydalo souhlasné stanovisko, postupují školy od 1. září, které následuje po jejich vydání, a to s účinností od prvního ročníku.

(3) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy v dohodě s ministerstvem vydá nové učební dokumenty studijního oboru diplomovaná všeobecná sestra na vyšších zdravotnických školách, které budou v souladu s tímto zákonem a prováděcím právním předpisem, a to nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle nových učebních dokumentů, ke kterým vydalo ministerstvo souhlasné stanovisko, postupují vyšší zdravotnické školy od 1. září 2004, a to s účinností od prvního ročníku. Dnem 1. září 2004 pozbývají platnosti stávající učební dokumenty studijních oborů diplomovaná všeobecná sestra, diplomovaná porodní asistentka, diplomovaná dětská sestra, diplomovaná sestra pro psychiatrii, diplomovaná sestra pro intenzivní péči a všeobecná sestra, a to s účinností od prvního ročníku.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 98

Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 223/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 357/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 62/2000 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 153/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 156/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 242/2000 Sb., zákona č. 307/2000 Sb., zákona č. 365/2000 Sb., zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 107/2002 Sb., zákona č. 120/2002 Sb., zákona č. 146/2002 Sb., zákona č. 149/2002 Sb., zákona č. 173/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 129/2003 Sb., zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 148/2003 Sb., zákona č. 149/2003 Sb., zákona č. 219/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 276/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 356/2003 Sb. a zákona č. 360/2003 Sb., se mění takto:

1. V Sazebníku správních poplatků v položce 22 se doplňují písmena s), t) a u), která znějí:

"s)

za vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu

Kč 500,-

t)

vydání rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky

Kč 1 000,-

u)

vydání rozhodnutí v akreditačním řízení na návrh žadatele

Kč 1 000,-".

2. V Sazebníku správních poplatků se na konci poznámky k položce 22 doplňují body 11 až 13, které znějí:

"11.

Poplatek podle písmene s) této položky se vybere za vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu podle § 67 zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních).

12.

Poplatek podle písmene t) této položky se vybere za vydání rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky podle zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních).

13.

Poplatek podle písmene u) této položky se vybere za vydání rozhodnutí v akreditačním řízení na návrh žadatele podle § 46 a 49 zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních)."

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o vysokých školách

§ 99

Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. 210/2000 Sb., zákona č. 147/2001 Sb. a zákona č. 362/2003 Sb., se mění takto:

V § 87 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno s), které zní:

"s)

informuje Ministerstvo zdravotnictví o vydání rozhodnutí o udělení akreditace studijnímu programu zdravotnického zaměření, ke kterému bylo vydáno stanovisko podle § 79 odst. 1 písm. e); akreditovaný studijní program zašle Ministerstvu zdravotnictví zároveň se zaslánou informací."

ČÁST ČTVRTÁ

§ 100

zrušen zákonem č. 375/2011 Sb.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o uznávání odborné kvalifikace

§ 101

Příloha č. 4 k zákonu č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), zní:

"Příloha č. 4 k zákonu 18/2004 Sb.

Regulované činnosti, které vylučují možnost volby adaptačního období a rozdílové zkoušky (§ 12 odst. 4)

Činnosti vykonávané v rámci výkonu povolání	Právní předpis upravující podmínky výkonu regulované činnosti	Kompenzační opatření
Patentový zástupce	zákon č. 237/1991 Sb., o patentových zástupcích, ve znění pozdějších předpisů	rozdílová zkouška
Auditor	zákon č. 254/2000 Sb., o auditorech a o změně zákona č. 165/1998 Sb., ve znění zákona č. 209/2002 Sb.	rozdílová zkouška
Restaurování kulturních památek nebo jejich částí, které jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi	zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů	rozdílová zkouška nebo adaptační období
Provádění archeologických výzkumů	zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů	rozdílová zkouška
Sociální pracovník	zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních)	rozdílová zkouška
Zdravotně-sociální pracovník	zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních)	rozdílová zkouška".

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

§ 102

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení hlavy VII, § 85 odst. 4 a 5, § 95 a 101, která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

1)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací, ve znění směrnice Rady 2006/100/ES, směrnice Rady 2013/25/EU a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU.

Směrnice Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl.

Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.

Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty.

Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany.

Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu.

Směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou oběťmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví, a kteří spolupracují s příslušnými orgány.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

Směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby.

Směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími.

1a)

Zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění pozdějších předpisů.

1b)

Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů.

1c)

§ 86 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 424/2004 Sb., kterou se stanoví činnosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků, ve znění vyhlášky č. 401/2006 Sb.

2)

- Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.
- 3a) § 2 zákona č. 111/1998 Sb.
- 3b) § 77 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.
- 4) Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.
- 5) Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
- 6) Zákoník práce.
- 7) Například zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 7a) Vyhláška č. 424/2004 Sb., kterou se stanoví činnosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků, ve znění vyhlášky č. 401/2006 Sb.
- 8) Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 9) Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.
- 9a) § 108 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 524/2004 Sb., o akreditaci zařízení k provádění rekvalifikace uchazečů o zaměstnání a zájemců o zaměstnání.
- 9b) Vyhláška č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhlášky č. 98/1982 Sb.
- 9d) § 60 zákona č. 111/1998 Sb.
- 10) Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.
- 10a) Vyhláška č. 424/2004 Sb., ve znění vyhlášky č. 401/2006 Sb.
- 11) Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 11a) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 394/2004 Sb., kterou se upravují podrobnosti o konání atestační zkoušky, zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušky akreditovaných kvalifikačních kurzů, aprobační zkoušky a zkušební řád pro tyto zkoušky.
- 11b)

- Například zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 12) Zákon č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 9/1991 Sb., o zaměstnanosti a působnosti orgánů České republiky na úseku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.
- 15) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.
- 16) Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty.
- 17) Čl. 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ze dne 11. května 2016 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair.
- 18) Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.
- 19) Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany.
- 19a) Zákon č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 19b) Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 19d) Vyhláška č. 39/2005 Sb., kterou se stanoví minimální požadavky na studijní programy k získání odborné způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání.
- 21c) § 200 a násl. zákoníku práce.
- 21d) Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.
- 21e) § 156 a násl. zákoníku práce.
- 21f) § 53 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.
- 22) Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb.
- 24) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.
- 26) § 42e zákona č. 326/1999 Sb.
- 27) § 42j zákona č. 326/1999 Sb.
- 28)

- § 42g zákona č. 326/1999 Sb.
- 29) Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.
- 30) Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 31) Zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů.
- 32) Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.